

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของ
โรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

INCLUSIVE EDUCATION ADMINISTRATION USING SEAT
FRAMEWORK OF CO - EDUCATIONAL SCHOOLS
UNDER THE PRACHIN BURI PRIMARY EDUCATION
SERVICE AREA OFFICE 1

อนุวรรตน์ ช่างหล่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของ
โรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

อนุวรรตน์ ช่างหล่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของ
โรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

Inclusive Education Administration Using SEAT Framework of
Co-Educational Schools under the Prachin Buri Primary Education
Service Area Office 1

ชื่อ – นามสกุล

นายอนุวรรตน์ ช่างหล่อ

สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ชัยอนันต์ มั่นคง, ศษ.ด.

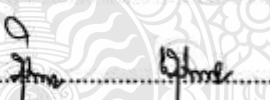
ปีการศึกษา

2561

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์ประภา อมรกิจภิญโญ, ปร.ด.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์พรหม เพชรสมบัติ, ปร.ด.)

..... กรรมการ
(อาจารย์ชัยอนันต์ มั่นคง, ศษ.ด.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล, ค.อ.ม.)

วันที่...24... เดือน...พฤษภาคม... พ.ศ. 2562

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1
ชื่อ - นามสกุล	นายอนุวรรตน์ ช่างหล่อ
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ชัชอนันต์ มั่นคง, ศษ.ค.
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

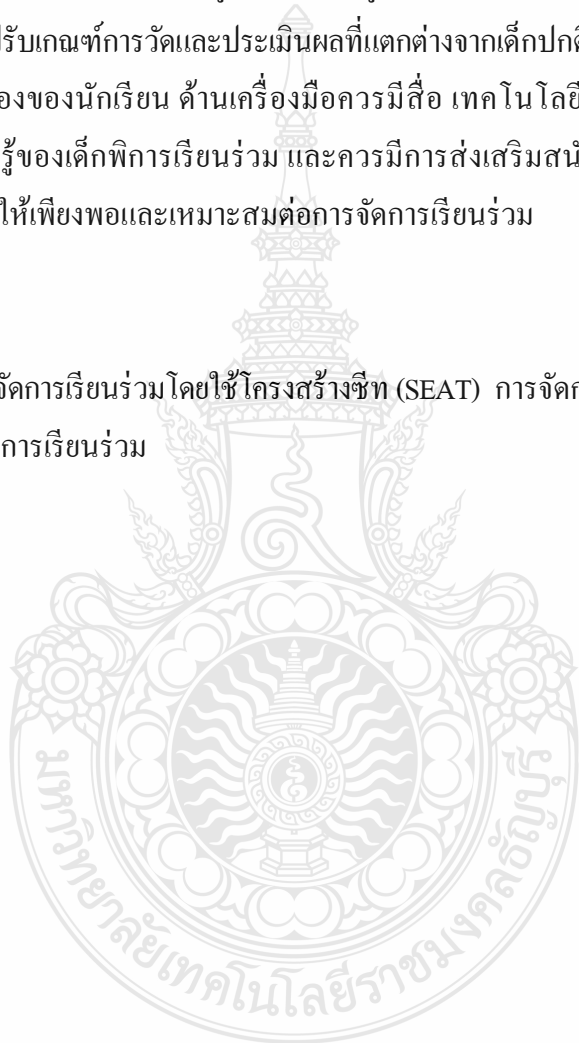
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน เด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียน และ 3) หาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร ในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำนวน 214 คน จาก 36 โรงเรียน และผู้บริหารในโรงเรียน ที่จัดการเรียนร่วม จำนวน 36 คน จาก 36 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 อยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 พบว่า จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดโรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร ในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาปราชินบุรี เขต 1 นั้น มีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน 4 ประเด็น ได้แก่ ด้านนักเรียน จัดให้เด็กพิการเรียนร่วมได้มีโอกาสได้เรียนในชั้นเรียนเดียวกันกับเด็กปกติ เพื่อให้เด็กเข้าใจและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน สามารถพัฒนาตนเองควบคู่กับเด็กปกติได้ ด้านสภาพแวดล้อมควรปรับและจัดสภาพห้องเรียน จัดให้มีมุมต่างๆ ภายในห้องเรียนให้เหมาะกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนใช้ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์มากที่สุด ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีการปรับหลักสูตรจากหลักสูตรปกติทั่วไปให้เป็นหลักสูตรเฉพาะของเด็กพิการเรียนร่วม มีการปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่แตกต่างจากเด็กปกติทั่วไปให้มีความสอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของนักเรียน ด้านเครื่องมือควรมีสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของเด็กพิการเรียนร่วม และควรมีการส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจัง จัดสรรงบประมาณ บุคลากร ให้เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนร่วม

คำสำคัญ: การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) การจัดการเรียนร่วม
โรงเรียนจัดการเรียนร่วม

Thesis Title	Inclusive Education Administration Using SEAT Framework of Co - Educational Schools under the Prachin Buri Primary Education Service Area Office 1
Name – Surname	Mr. Anuwat Changlor
Program	Educational Administration
Thesis Advisor	Mr. Chaianan Mankong, Ed.D.
Academic Year	2018

ABSTRACT

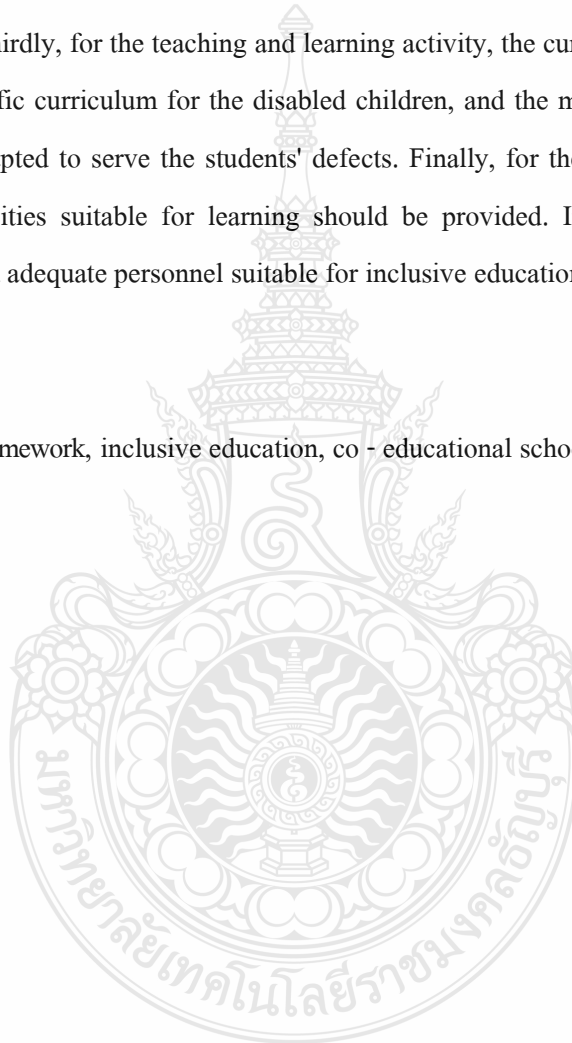
This research aimed to: 1) study the inclusive education administration using SEAT framework of co-educational schools under the Prachin Buri Primary Education Service Area Office 1, 2) compare the inclusive education administration using SEAT framework of co-educational schools under the Prachin Buri Primary Education Service Area Office 1; classified by teaching experience of disabled children and school size, and 3) set the guidelines for the development of administrator operations for the inclusive education administration using SEAT framework of co-educational schools under the Prachin Buri Primary Education Service Area Office 1.

The samples consisted of 214 teachers and 36 administrators from 36 co-educational schools under the Prachin Buri Primary Education Service Area Office 1. The research instruments included the five-scale questionnaire and an interview. The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and One-Way ANOVA.

The findings revealed that 1) the inclusive education administration using SEAT framework of co-educational schools under the Prachin Buri Primary Education Service Area Office 1 was at a high level; 2) there was no difference in the comparison of the inclusive education administration using SEAT framework of co-educational schools under the Prachin Buri Primary Education Service Area Office 1, classified by teaching experience of disabled children; however, for the comparison classified by school size, it has statistically significant differences at the level of 0.05; and 3) there were 4 aspects of guidelines for the development of administrator operations for the inclusive education administration using SEAT framework of co-educational schools under the

Prachin Buri Primary Education Service Area Office 1. The first aspect was on the students. The opportunity for the disabled children to learn in the same class with normal children should be provided, so that these children can understand and interact with each other, leading to self-development with normal children. Secondly, on the environment aspect, the classroom should be adjusted and various classroom sections should be arranged to facilitate the disabled children's learning management, and learning resources in the school should be provided for the maximum value and benefits. Thirdly, for the teaching and learning activity, the curriculum should be adjusted from general to specific curriculum for the disabled children, and the measurement and evaluation criteria should be adapted to serve the students' defects. Finally, for the equipment aspect, media, technology, and facilities suitable for learning should be provided. In addition, actual support, budget allocation, and adequate personnel suitable for inclusive education should be promoted.

Keywords: SEAT framework, inclusive education, co - educational school

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจาก ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ประภา อมรกิจภิญโญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาร่วมเป็นคณะกรรมการสอบพิจารณาตลอดจนให้คำแนะนำ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์ ดร.อธิคุณ สิ้นธนาปัญญา ดร.สุกัญญา บุญศรี ดร.ลิณัฐภา กุญชรินทร์ และ ดร.นระรงค์ ชาวเพ็ชร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ที่ให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการวิจัย จำนวน 36 โรงเรียน

ขอขอบคุณ คณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ได้กล่าววามไว้ ณ ที่นี้ ที่ได้ให้ความรู้ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขอขอบบพูนูชาแต่บิดา มารดา และครูอาจารย์ที่ให้การอบรมสั่งสอน จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จและภาคภูมิใจในวันนี้

อนุวรรตน์ ช่างหล่อ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
สารบัญตาราง.....	(11)
สารบัญภาพ.....	(12)
บทที่ 1 บทนำ.....	13
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	13
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	15
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	15
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	15
1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	17
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	19
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	20
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
2.1 แนวคิดการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT).....	21
2.2 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	37
2.3 การบริหารจัดการการศึกษาพิเศษของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1.....	45
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	79
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	82
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	89
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	95
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	96
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	98
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	104
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	115
ประวัติผู้เขียน.....	123

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต 1.....	46
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	64
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 โดยภาพรวม.....	65
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ด้านนักเรียน.....	66
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ด้านสภาพแวดล้อม.....	67
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน.....	69
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ด้านเครื่องมือ.....	70
ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการ เรียนร่วม.....	72

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม.....	73
ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	74
ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	75
ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	76

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	20
ภาพที่ 2.1 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT).....	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคน ซึ่งถือเป็นทรัพยากรหลักของประเทศย่อมส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า สังคมในปัจจุบันต่างให้ความสนใจในการพัฒนาคน ทั้งคนปกติและคนที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ มากขึ้น โดยให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อช่วยเหลือให้บุคคลเหล่านั้นได้พัฒนาตามศักยภาพ อันจะทำให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาให้กับคนในประเทศให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ จากแผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2560-2579 ผลการพัฒนาการศึกษาไทยที่ผ่านมาในด้านโอกาสทางการศึกษา พบว่า เด็กด้อยโอกาสและผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ได้เข้าเรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งเด็กที่มีความจำเป็นพิเศษมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและส่วนมากครอบครัวมีฐานะยากจน จำเป็นต้องมีการพัฒนาการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถใช้ชีวิตประจำวันในสังคมได้ และในยุทธศาสตร์ที่ 4 เป้าหมายที่ 1 ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ตัวชี้วัดสำคัญ คือ ร้อยละของเด็กในวัยเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการศึกษาเต็มตามศักยภาพเพิ่มขึ้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีนโยบายขยายโรงเรียนจัดการเรียนร่วม เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ในท้องถิ่นภูมิภาค และได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 มาตรา 3 ให้ความหมายของคำว่า คนพิการ หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อสามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ถือเป็นการพัฒนาศักยภาพของคนพิการให้มีโอกาสในการพัฒนาตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการต้องจัด โดยเท่าเทียมกันกับคนปกติ โดยไม่ใช่เหตุแห่งความพิการมาเป็นข้อจำกัดสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการที่คนพิการจะได้รับเช่นเดียวกับคนปกติ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 มาตรา 5 คนพิการมีสิทธิทางการศึกษา 1) ได้รับการศึกษาโดยที่ไม่เสีย

ค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา มาตรา 19 ที่กล่าวว่า ให้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามีหน้าที่ดำเนินการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการเรียนร่วม การนิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อให้คน พิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามที่กฎหมายกำหนด

ปัจจุบันเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น สถานศึกษาทั้ง ภาครัฐและเอกชน เปิดรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม มีรูปแบบจัดบริการที่หลากหลาย โดย กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายขยายโรงเรียนเรียนร่วม และจัดการอบรมพัฒนาครูที่สอนเด็กเรียน ร่วมมาอย่างต่อเนื่อง ให้มีความสำคัญและให้โอกาสทางการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับโอกาสและบริการทางการศึกษาพิเศษในทุกระบบ และทุกรูปแบบที่มีความหลากหลาย และมีคุณภาพ เพื่อช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตาม ศักยภาพของแต่ละบุคคล

ปัญหากลุ่มผู้เรียนที่เป็นเด็กด้อยโอกาส และผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จากข้อมูลของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2552-2558 พบว่า จำนวนผู้เรียนดังกล่าว มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะปีการศึกษา 2558 มีจำนวนเด็กด้อย โอกาสประเภทเด็กยากจน และผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษด้านปัญหาการเรียนรู้และบกพร่องทาง สติปัญญา ได้รับโอกาสเข้าเรียนมากที่สุด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น.27) และจาก การประเมินและติดตามผลการจัดการเรียนร่วม โดยกองการศึกษาพิเศษ (สมพร หวานเสีจ, 2543, น.38-39 อ้างถึงใน กองการศึกษาพิเศษ, 2540) อุปสรรคในการดำเนินการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็ก ปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ปัญหาส่วนใหญ่มาจากครูผู้สอนซึ่งไม่จบทางการศึกษาพิเศษ ยังไม่ได้เข้ารับการอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กพิเศษ ตลอดจนวิธีการให้ความช่วยเหลือ การใช้เทคนิควิธีสอนเฉพาะ เช่น การอ่าน เขียน การให้ภาษามือ การฝึกพูด และการให้ความช่วยเหลือ เด็กที่มีความบกพร่องอย่างถาวร นอกจากนั้น โรงเรียนเรียนร่วมขาดสื่อการสอนที่มีเหมาะสมและครู ขาดความรู้ในการใช้อุปกรณ์กับเด็กที่มีความบกพร่อง ในโรงเรียนขาดสิ่งอำนวยความสะดวกและ สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ได้ดำเนินการจัดการศึกษา สำหรับเด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ซึ่งในปีการศึกษา 2561 มีโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม จำนวน 36 โรงเรียน ซึ่งการจัดการ ศึกษา นั้นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความเข้าใจ มีความรู้ ความสามารถ และมีการบริหารงานที่ดี สถาน ศึกษาส่วนใหญ่แล้วยังเกิดปัญหาด้านความพร้อมของบุคลากร ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท(SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 โดยผู้วิจัยคาดว่าผลจากการวิจัยสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพที่ดีต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียน

1.2.3 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.2 โรงเรียนที่มีครูมีประสบการณ์สอนในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมต่างกัน มีการบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) แตกต่างกัน

1.3.2 โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีการบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 โดยมีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

1.4.1.1 ด้านนักเรียน (S-Student)

1.4.1.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)

1.4.1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)

1.4.1.4 ด้านเครื่องมือ (T-Tool)

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1) ครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำนวน 478 คน จาก 36 โรงเรียน

2) ผู้บริหารในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม จำนวน 36 คน จาก 36 โรงเรียน

1.4.2.2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

1) ครูผู้สอน กำหนดโดยใช้ตารางของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-710) โดยครูผู้สอนจะทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นเกณฑ์ ในการแบ่งชั้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น.40-43) จำนวน 214 คน จากจำนวน 36 โรงเรียน

2) ผู้บริหารทุกโรงเรียน จำนวน 36 คน จาก 36 โรงเรียน

1.4.3 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1) ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมของครูผู้สอนในโรงเรียน ที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกเป็น ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม น้อยกว่า 5 ปี ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 5-10 ปี และประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ศึกษาจากครูผู้สอน ในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

2) ขนาดของโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกเป็น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ศึกษาจากครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปราจีนบุรี เขต 1

1.4.3.2 ตัวแปรตาม คือ การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ใน โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนักเรียน (S-Student) 2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน (A-Activities) และ 4) ด้านเครื่องมือ (T-Tool)

1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

การบริหารจัดการการเรียนรู้โดยใช้โครงการซีท (SEAT) หมายถึง แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนร่วม และในสถานศึกษา เป็นโครงสร้างที่มีความยืดหยุ่น และมีความชัดเจน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนพิการ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องในวัยเรียนได้รับบริการตามกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง โดยสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาเป็นเฉพาะบุคคล ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านนักเรียน (Student) หมายถึง นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องและนักเรียนทั่วไป โรงเรียนควรเตรียมความพร้อมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือ เตรียมความพร้อมนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องในด้านร่างกายวิชาการ อารมณ์และสังคม และการช่วยเหลือตนเอง หากพิการตั้งแต่แรกเกิดจำเป็นต้องได้รับบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หรือเตรียมความพร้อมทันทีที่พบความพิการ เพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้าน ซึ่งในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มนั้นเป็นช่วงสำคัญที่สุดที่เด็กควรได้รับการเตรียมความพร้อม เพราะช่วงอายุ 0-3 ปี เป็นช่วงที่สมองเจริญเติบโตมากที่สุด การเตรียมความพร้อมทำได้โดยกระตุ้นพัฒนาการในส่วนที่เหลืออยู่ เมื่อได้รับการพัฒนาระดับการทำงานต่างๆ (function level) จะสูงขึ้น และในทางกลับกันหากไม่ได้รับการพัฒนาการกระตุ้นหรือการส่งเสริมส่วนที่เหลืออยู่อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการทำงานต่างๆ จะเลือนหายไปทำให้เด็กเสียโอกาสในการเรียนรู้ทันที ดังนั้น การช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ยิ่งทำได้ทันทีตั้งแต่แรกเกิด และทำได้อย่างถูกต้องจะสามารถฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการได้อย่างเห็นผลชัดเจน และการเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป ทางโรงเรียนจะต้องเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนทั่วไปในโรงเรียน โดยการให้ข้อมูลเพื่อให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดการยอมรับสามารถให้ความช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องอย่างถูกวิธีและเท่าที่จำเป็น ที่ผ่านมามีพบว่าคนส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงลบต่อคนพิการ หรือที่มีความบกพร่อง เช่น สมเพช เวทนา สงสาร กลัว ไม่ไว้ใจ โดยมักเกิดจากความไม่รู้หรือไม่มีข้อมูลที่ถูกต้อง

2) ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) หมายถึง สภาพแวดล้อมสภาพกายภาพภายในโรงเรียน บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กแยกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ควรจัดให้นักเรียนพิการหรือบกพร่องในการเรียนให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment, LRE) โรงเรียนควรพยายามให้เด็กได้เรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปให้มากที่สุด หากไม่สามารถจัดให้เด็กเรียนร่วมได้เต็มเวลาที่อาจจัดแบ่งเป็นบางเวลาได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนพิการ หรือที่มีความบกพร่องเป็นเฉพาะบุคคลได้ และในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในสภาพแวดล้อมของเด็ก ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูและบุคคลอื่นในโรงเรียน โรงเรียน

ทั่วไปที่มีการจัดการเรียน ร่วมของผู้บริหารจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งใน โรงเรียนที่จะเป็นผู้นำและ สร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนร่วมในโรงเรียน หากทาง โรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการ โรงเรียนไว้แล้ว ผู้บริหารจะต้องนำเสนอเรื่องการจัดการเรียนร่วม ให้คณะกรรมการ โรงเรียนทราบ และพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียน ซึ่งควรประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากร ภายนอก เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วม แนวทางการดำเนินงานจัดสรรงบประมาณ

3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน(Activities) หมายถึง กิจกรรมภายในและภายนอก ห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนใน โรงเรียน ที่จะช่วยให้นักเรียนทั่วไปและ นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่ง ประกอบด้วย การบริหารจัดการหลักสูตร การบริหารจัดการหลักสูตร แผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล (Individualized Education Program, IEP) แผนการสอนรายบุคคล (Individual Implementation Plan, IIP) การตรวจสอบทางการศึกษา (Education Assessment) เทคนิคการสอน การรายงานความ ก้าวหน้าของนักเรียน การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียนและชุมชน การประกันคุณภาพ การรับ นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเข้าเรียน การจัดการตารางเรียนเวลาให้บริการสอนเสริม การประสาน ความร่วมมือ การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุง

4) ด้านเครื่องมือ (Tool) หมายถึง สิ่งที่น่ามาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม ช่วยให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเกิดการเรียนรู้และดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เครื่องมื่อดังกล่าวหมายถึง สิ่งต่อไปนี้ นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป็นการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงาน และระบบการให้บริการที่ชัดเจน งบประมาณ โรงเรียนจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณให้เป็นการเฉพาะ เพื่อการจัดการเรียนร่วมให้กับ เด็กพิการหรือที่มีความบกพร่อง ระบบการบริหารจัดการ กฎกระทรวง ได้แก่ กฎกระทรวงกำหนด กลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลือ อื่นใดทางการศึกษา พุทธศักราช 2545 เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology, AT) สิ่งอำนวยความสะดวก (Accessibility) สื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการ ศึกษา บริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของคนพิการแต่ละประเภท ดำเนินการจัดทำในรูปแบบ อื่นที่นอกเหนือไปจากตัวพิมพ์ ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา มาตรการอื่นที่นอกเหนือจากสิ่ง อำนวยความสะดวก สื่อ บริการ ที่ช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของคนพิการ ครูการศึกษาพิเศษ เป็นบุคคลที่ได้รับการศึกษาสาขาการศึกษาพิเศษในระดับปริญญาตรีขึ้นไป หรือบุคคลที่ได้รับการ อบรมตามหลักสูตรที่กฎกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

การเรียนรู้ร่วม หมายถึง วิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติเพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ตามรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้นให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข

เด็กพิการ เด็กพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในลักษณะต่างๆ แบ่งออกเป็น 9 ประเภท ได้แก่ บกพร่องทางการมองเห็น บกพร่องทางการได้ยิน บกพร่องทางสติปัญญา บกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ บกพร่องทางการเรียนรู้ บกพร่องทางการพูดและภาษา บกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ ออทิสติก และพิการซ้อน

นักเรียน หมายถึง บุคคลที่ศึกษาในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

ครู หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

ผู้บริหาร หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ในการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

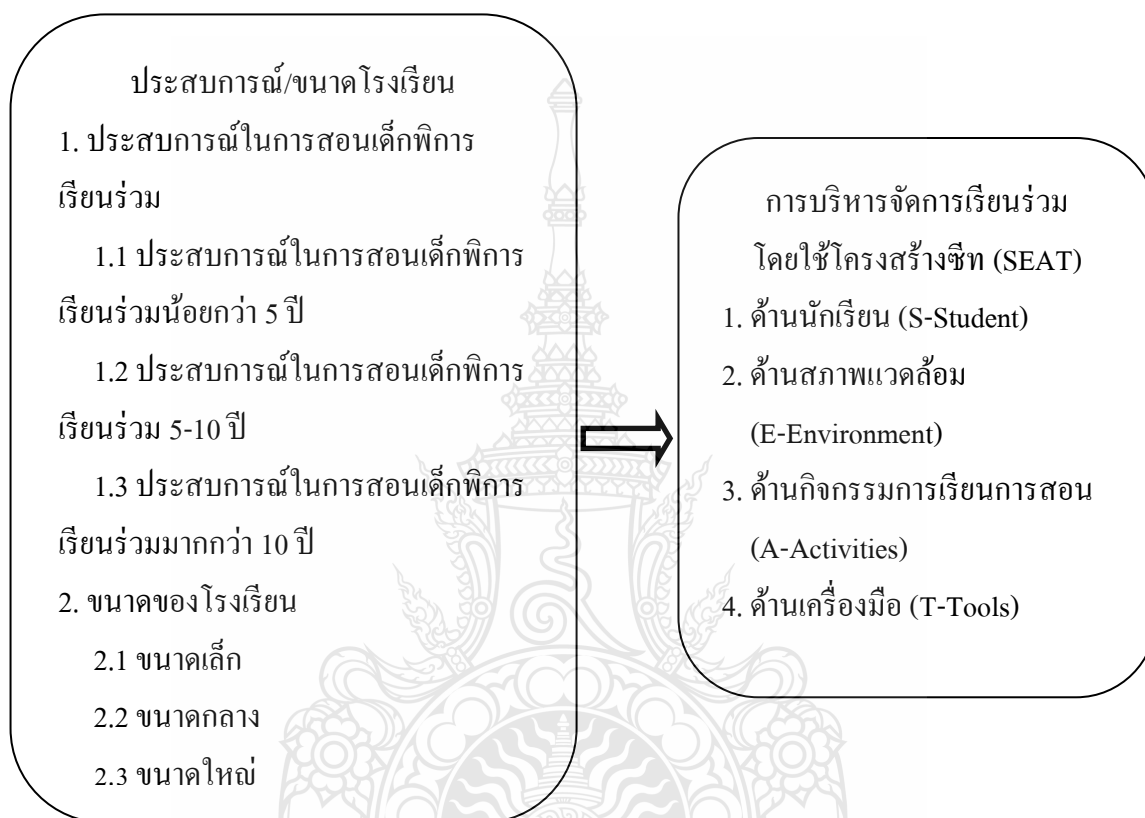
ขนาดโรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่จำแนกตามขนาดจำนวนนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา แบ่งเป็น 4 ขนาด ดังนี้ ขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียน 120 คนลงมา ขนาดกลางมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121-600 คน ขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 601-1,500 คน ขนาดใหญ่พิเศษมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 หมายถึง หน่วยงานที่อยู่ระดับสั่งการของสถานศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 กำหนดการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ.2553 โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 แบ่งออกเป็น 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปราชญ์บุรี อำเภอบ้านสร้าง อำเภอศรีมโหสถ อำเภอศรีมหาโพธิ์ อำเภอประจันตคาม

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

- 1.6.1 ด้านนักเรียน (S-Student)
- 1.6.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)
- 1.6.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)
- 1.6.4 ด้านเครื่องมือ (T-Tool) โดยสรุปกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

- 1.7.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางการวางแผนบริหารจัดการโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
- 1.7.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปพัฒนาตามบริบทการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ทั้ง 4 ด้าน ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
- 1.7.3 ครูผู้สอนในสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางการจัดการศึกษาให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำเสนอเรียงตามลำดับ ดังนี้

2.1 แนวคิดการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework)

2.2 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.3 การบริหารการจัดการจัดการศึกษาพิเศษของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework)

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

2.1.1.1 ความหมายของการบริหาร

การบริหาร หมายถึง การลงมือกระทำหลังจากวางหลักการบริหารแล้ว ในขั้นตอนนี้ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์เพื่อที่จะนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้ง บุคลากร วัสดุ งบประมาณจัดการตามหลักการที่วางไว้ โดยมีกระบวนการที่ชัดเจนเพื่อทำให้เกิดความสำเร็จเป็นรูปธรรมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

มนตรีพิศ พิษิต (2552) ได้กล่าวถึง การบริหาร หมายถึง การจัดการส่งเสริมช่วยเหลือกันของผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะผลักดันแผนยุทธศาสตร์ขององค์การให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด

กนกวรรณ อินทร์น้อย (2553) ได้กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางกรอบแนวทางไว้ โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และวิธีการทำงาน เป็นเครื่องมือในการดำเนินงาน ส่วนการบริหารคือ การทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยบุคคลหลายภาคส่วนร่วมกันทำงาน

จาดรงค์ เจริญนำ (2558, น.11) ได้กล่าวว่า การบริหาร คือ กระบวนการต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ร่วมกัน โดยใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบ และใช้ทรัพยากรและเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม

ดังนั้น สรุปได้ว่าการบริหาร คือ การใช้กระบวนการ เทคนิควิธีการต่างๆ ที่เหมาะสม โดยการใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบ และเทคนิคต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้

2.1.2 การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1.2.1 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

การบริหารสถานศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในเรื่อง การจัดระบบการศึกษาเพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคคลที่เกี่ยวข้องในองค์กรที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ดังนี้

บุญจันทร์ จันทร์เจียม (2548, น.13) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติตามภารกิจของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบในด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้

อุบล เพียรพิทักษ์ (2548, น.13) ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารงานในสถานศึกษาทุกๆ ด้าน สำหรับรูปแบบและวิธีการในการบริหารงานแต่ละสถานศึกษาจะแตกต่างกันไปตามความรู้ความสามารถในการใช้ศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงานของผู้บริหารแต่ละภารกิจของผู้บริหารสถานศึกษา

มนตรีพิศ ทรงกิตติพิศาล (2552, น.33) ได้กล่าวถึง การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การจัดการส่งเสริม ช่วยเหลือกันของผู้เกี่ยวข้องที่จะผลักดันให้แผนยุทธศาสตร์ของสถานศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

ยุกตนันท์ หวานฉ่ำ (2555, น.11) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการในการทำงานโดยมีผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติภารกิจอย่างเป็นระบบในสถานศึกษาที่ดำเนินการ 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และ การบริหารงานทั่วไป

ดังนั้น สรุปได้ว่าการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารงานอย่างเป็นระบบในสถานศึกษาโดยใช้ความรู้ความสามารถทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา

2.1.2.2 แนวทางการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวทางการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น โดยอาศัยกฎหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545

และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยการศึกษาในระบบมี 2 ระดับ คือ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับปริญญา สำหรับการศึกษาในระบบประกอบไปด้วยการจัดการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปีก่อนระดับปริญญา ซึ่งแบ่งระดับและประเภทของการเรียน โดยการแบ่งระดับและประเภท การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีอายุ 3 ปี ถึง 6 ปี เพื่อให้เป็นรากฐานของชีวิตและการเตรียมความพร้อมของเด็กในด้านของร่างกาย สภาพจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ และการรู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคม ระดับประถมศึกษา เป็นการเรียนเพื่อวางรากฐานให้ผู้เรียน ได้มีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรู้ มีความสามารถ เป็นคนดีที่สามารถอยู่ร่วมกันได้ และระดับมัธยมศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ช่วงชั้น ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านต่างๆ ต่อจากระดับที่เรียนผ่านมาแล้ว เพื่อทำตามความสนใจและความถนัดของตนเองในด้านวิชาการ และวิชาชีพในการประกอบอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบ่งเป็น ประเภทสายสามัญ และสายอาชีพ โดยสายสามัญเป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ตรงตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เพื่อให้เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับปริญญาและสายอาชีพต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น.20-24) ได้กล่าวถึง มาตรา 34 และมาตรา 35 ตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเฉพาะที่เป็น โรงเรียนมีฐานะเป็นนิติบุคคล และจากมาตรา 39 ได้กำหนดให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และมีหน้าที่ดังนี้

- 1) การบริหารซึ่งเป็นงานของกิจการของสถานศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ นโยบายและวัตถุประสงค์ของทางราชการและของสถานศึกษา
- 2) ประสานการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุสถานที่ และทรัพย์สินของสถานศึกษาให้เป็นไปตามกฎระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ
- 3) เป็นผู้แทนของสถานศึกษาในกิจการทั่วไป รวมทั้งการจัดทำนิติกรรม สัญญาในราชการของสถานศึกษาตามวงเงินงบประมาณที่สถานศึกษาได้รับมอบอำนาจ
- 4) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

5) มีอำนาจหน้าที่อนุมัติประกาศนียบัตรและวุฒิปัตร์ของสถานศึกษาตามระเบียบที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

6) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ดังนั้น กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องมีการบริหารให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนดเพื่อมุ่งหวังให้กลุ่มเด็กนักเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพเพื่อก่อประโยชน์ให้กับผู้เรียน และประเทศชาติให้เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศให้มีความทัดเทียมนานาชาติ และอาจจะก้าวผ่านสังคมที่กำลังพัฒนาเป็นประเทศที่เจริญแล้วต่อไปได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

2.1.3 แนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ

2.1.3.1 ความหมายและประเภทของเด็กพิการ

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของ คนพิการทางการศึกษา พ.ศ.2552 ได้กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษาไว้ ดังนี้

- 1) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น
- 2) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
- 3) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- 4) เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ
- 5) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
- 6) เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา
- 7) เด็กที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์
- 8) เด็กออทิสติก
- 9) เด็กพิการซ้อน

1) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ได้แก่ เด็กที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1.1) ตาบอด หมายถึง เด็กที่สูญเสียการเห็นมาก จนต้องใช้สื่อสัมผัสและสื่อเสียง หากตรวจวัดความชัดของสายตางัดเมื่อแก้ไขแล้ว อยู่ในระดับ 6 ส่วน 60 (6/60) หรือ 20 ส่วน 200 (20/200) จนถึงไม่สามารถรับรู้เรื่องแสง

(2.2) เห็นเลือนราง หมายถึง เด็กที่สูญเสียการเห็น แต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ขยายใหญ่ด้วยอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ หรือเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก

หากวัดความชัดเจนของสายตาข้างดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 18 (6/18) หรือ 20 ส่วน 70(20/70)

(2.2) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ เด็กที่สูญเสียการได้ยิน ตั้งแต่ระดับหูตึงน้อยจนถึงหูหนวก ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) เด็กหูหนวก หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถเข้าใจการพูดผ่านทางการได้ยิน ไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งโดยทั่วไปหากตรวจการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป

(2) เด็กหูตึง หมายถึง เด็กที่มีการได้ยินเหลืออยู่เพียงพอที่จะได้ยินการพูดผ่านทางการได้ยิน โดยทั่วไปจะใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งหากตรวจวัดการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90 เดซิเบล ลงมาถึง 26 เดซิเบล

3) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการช้ากว่าปกติทั่วไป เมื่อวัดระดับสติปัญญาโดยใช้แบบสอบมาตรฐานแล้ว มีสติปัญญาต่ำกว่าบุคคลปกติและความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติอย่างน้อย 2 ทักษะหรือมากกว่า เช่น ทักษะการสื่อความหมาย ทักษะทางสังคม การดูแลตนเอง การเรียนวิชาการเพื่อนำเพื่อชีวิตประจำวัน เป็นต้น

4) เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ หมายถึง เด็กที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์หรือว่าส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการเจ็บป่วยเรื้อรังรุนแรง มีความพิการของระบบประสาทมีความลำบากในการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในสภาพปกติ

5) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา ซึ่งจะมีผลทำให้มีปัญหาในการฟังการพูดการคิดการอ่านการเขียนการสะกดหรือการคิดคำนวณ รวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้สมองได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติงานของสมองสูญเสียไป

6) เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูด และภาษา หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในเรื่องการออกเสียงพูดที่ไม่ใช่สาเหตุของการสูญเสียการได้ยิน เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็วและจังหวะการพูดผิดปกติ หรือคนที่มีความบกพร่องในเรื่องของความเข้าใจ และหรือการใช้ภาษาพูด การเขียน และหรือระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับรูปแบบของภาษาเนื้อหาของภาษาและหน้าที่ของภาษา

7) เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ หมายถึง เด็กที่แสดงพฤติกรรม เบี่ยงเบนส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กและผู้อื่น เป็นผลมาจากความขัดแย้งของเด็กกับสภาพแวดล้อมความคิดขัดแย้งที่เกิดขึ้นในตัวเด็ก ซึ่งทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ขาดสัมพันธภาพกับเพื่อนหรือผู้เกี่ยวข้องมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กในวัยเดียวกันมีความเก็บกดอารมณ์โดยแสดงออกทางร่างกาย ซึ่งบางคนมีความบกพร่องที่เป็นปัญหาอย่างมาก ในปัญหาพฤติกรรมนั้น เป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่เป็นที่ยอมรับทางสังคม

8) เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษาและการสื่อความหมายพฤติกรรมอารมณ์และจินตนาการ ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานของสมองบางส่วนผิดปกติไปลักษณะของออทิสติก มีดังนี้

(1) มีความบกพร่องทางปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น ไม่มองสบตาบุคคลอื่น ไม่มีการแสดงออกทางสีหน้ากริยาท่าทาง เล่นกับเพื่อนไม่เป็น ไม่สนใจที่จะทำงานร่วมกับใคร ไม่เข้าใจผิดกรรมของคนอื่น

(2) มีความบกพร่องทางการสื่อสารในด้านการใช้ภาษาพูด ความเข้าใจภาษาซึ่งมีหลายระดับตั้งแต่ไม่สามารถพูดจาสื่อสารความหมายได้เลย หรือพูดได้แต่ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ บางคนพูดแบบเสียงสะท้อนหรือเลียนแบบทวนคำพูดบางคนจะพูดซ้ำแต่เรื่องที่ตนสนใจมีการใช้สรรพนามสลับที่ระดับเสียงพูดอาจมีความผิดปกติ

(3) มีความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์บางคนมีพฤติกรรมซ้ำๆ ผิดปกติ การแสดงออกทางอารมณ์ไม่เหมาะสมกับวัย บางคนมีอาการก้าวร้าวรุนแรงเมื่อเปลี่ยนสิ่งแวดล้อม

(4) มีความบกพร่องด้านการรับรู้ทางประสาทสัมผัส การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ การรับรู้ทางการเห็น การตอบสนองต่อการฟัง การสัมผัส การรับกลิ่นและรส มีความแตกต่างกัน เช่น บางคนมองแสง บางคนรับเสียง บางคนรับเสียงไม่ได้ เป็นต้น

(5) มีความบกพร่องด้านการใช้อวัยวะต่างๆ อย่างประสานสัมพันธ์กัน การใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกาย รวมทั้งประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก มีความบกพร่องการเคลื่อนไหวผิดปกติ การใช้กล้ามเนื้อเล็กในการหยิบจับไม่ประสานสัมพันธ์กัน

(6) มีความบกพร่องด้านจินตนาการ ไม่สามารถแยกเรื่องจริงเรื่องสมมุติ หรือประยุกต์วิธีการจากเหตุการณ์หนึ่ง ไปสู่เหตุการณ์หนึ่งได้เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ยาก ไม่สามารถจัดระบบความคิดทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

(7) มีความบกพร่องด้านสมาธิมีความสนใจเรื่องที่สั้น

(8) เด็กพิการซ้อน หมายถึง เด็กที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่า 1 ประเภทในบุคคลเดียวกัน เช่น เด็กปัญญาอ่อนที่สูญเสียการได้ยิน หรือเด็กปัญญาอ่อนที่มีปัญหาทางการเคลื่อนไหว

2.1.3.2 การศึกษาพิเศษ (Special Education) หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านอารมณ์และสังคม เด็กที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม เด็กปัญญาเลิศ เด็กพิการซ้ำซ้อน ซึ่งเด็กกลุ่มนี้พิเศษเหล่านี้จะไม่สามารถได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการจัดการศึกษาแบบเดียวกับเด็กปกติ เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรมีสិทธิได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ เพื่อให้เด็กได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และไม่เป็นที่ระแวงสงสัย และในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะต้องเหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของเด็ก

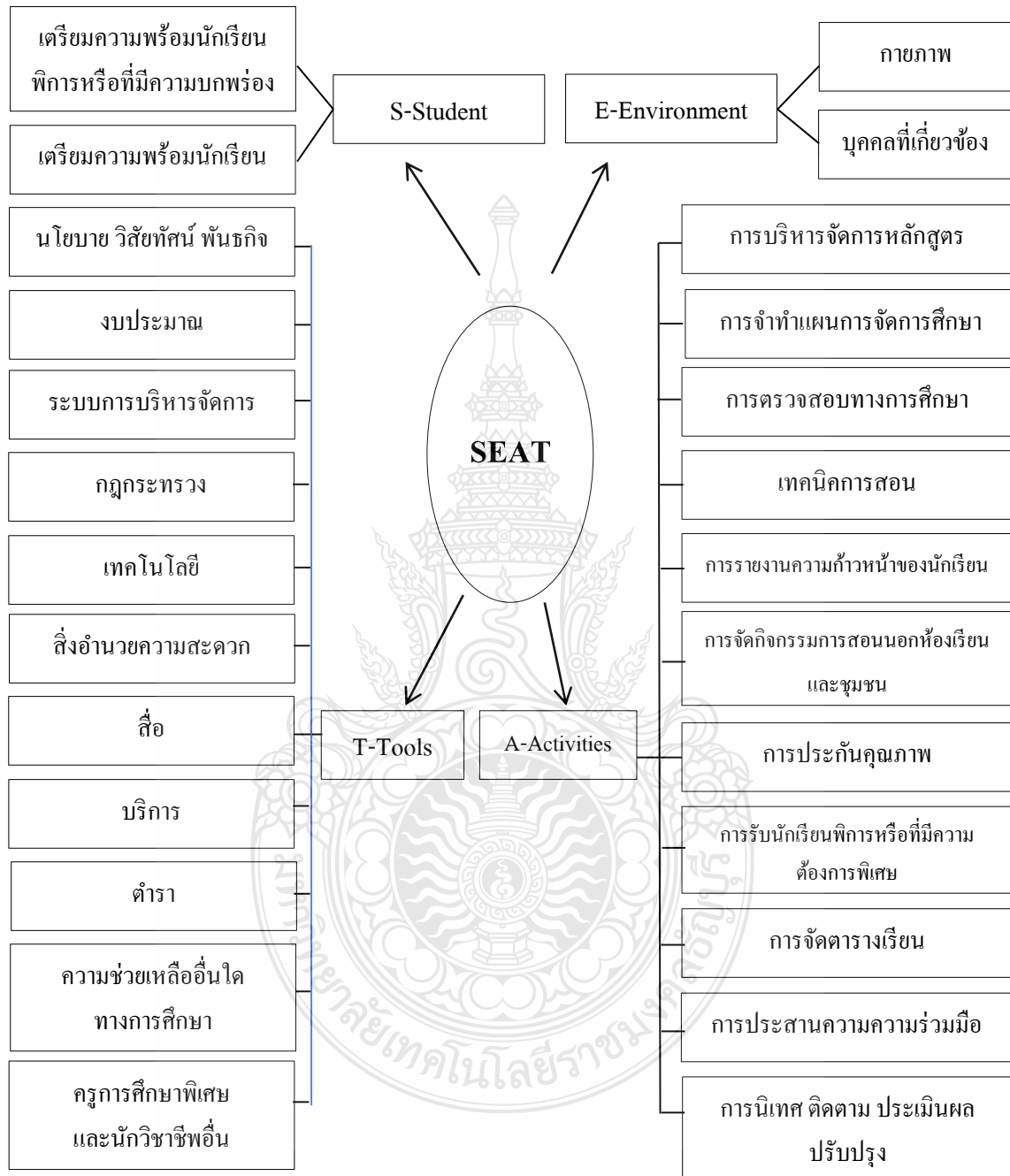
ฉัตรพร สุภสมุทร์ (2554, น.14) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีสภาพความบกพร่องในลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ภาษา หรือสติปัญญา และไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันได้เหมือนเด็กปกติทั่วไป รวมถึงด้านการจัดการศึกษาซึ่งต้องจัดให้มีการเรียนการสอนที่ต่างไปจากเด็กปกติ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพของความบกพร่องของเด็กแต่ละกลุ่มโรค

การจัดการศึกษาให้แก่เด็กกลุ่มนี้ จึงต้องดำเนินการสอนโดยครูที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นพิเศษ มีเทคนิค วิธีการสอนที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ การจัดเนื้อหาของหลักสูตรกิจกรรมการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน และวิธีการประเมินผลที่เหมาะสมกับสภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อพัฒนาให้เกิดศักยภาพสูงสุดและการจัดการศึกษาพิเศษนี้อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความผิดปกติในระดับรุนแรงหรือจัดการศึกษาในโรงเรียนปกติในรูปแบบการเรียนร่วม

2.1.4 ความหมายของใช้โครงสร้างซีท (ZEAT)

เบญจมา ชลธานนท์ (2546, น.5-7) กล่าวว่า แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ โรงเรียนต้องบริหารองค์ประกอบหลัก 4 ประการตามโครงสร้าง SEAT คือ ด้านนักเรียน (S: Students) ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) และด้านเครื่องมือ (T-Tool) โดยมีแผนภูมิการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท ดังภาพที่ 2.1

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท

ภาพที่ 2.1 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)

จากความหมายของโครงสร้าง SEAT สรุปได้ว่า โครงสร้าง SEAT เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบ มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และ ด้านเครื่องมือ

2.1.4.1 ด้านนักเรียน (S: Students)

เบญจา ชลธารันนท์ (2546, น.8) กล่าวว่า ด้านนักเรียนมี 2 กลุ่ม คือ นักเรียนทั่วไป และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนเตรียมความพร้อมเด็กทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่ 1 เตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปทางโรงเรียนจะต้องเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปในโรงเรียน โดยการใช้ข้อมูลเพื่อให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจเกิดการยอมรับสามารถให้ความช่วยเหลือและปฏิบัติต่อเด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างถูกวิธี ครูควรทำความเข้าใจและอธิบายลักษณะความพิการให้นักเรียนทั่วไปรู้จักจะสถานการณ์จำลอง การพานักเรียนไปเยี่ยมชมสถานที่ดูแลคนพิการ จัดกิจกรรมการสอนทักษะให้นักเรียนในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

2) กลุ่มที่ 2 เตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเด็กควรได้รับการเตรียมความพร้อมทันทีที่พบความพิการ เพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้านโดยการกระตุ้นพัฒนาการในส่วนที่เหลืออยู่ฟื้นฟูสมรรถภาพ การเตรียมความพร้อมจำเป็นต้องเตรียมทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและวิชาการ รวมทั้งการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน เตรียมทักษะที่จะเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมในการเคลื่อนไหวเพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุดและอยู่ร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้อย่างปกติสุข

รดา ธรรมพูนพิสัย (2556, น.31) การบริหารจัดการเรียนร่วมด้านผู้เรียน หมายถึง การเตรียมพร้อมของโรงเรียนสำหรับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และกลุ่มนักเรียนปกติทั่วไป โดยกลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการเตรียมความพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม การช่วยเหลือตนเองและทักษะทางวิชาการ สำหรับกลุ่มนักเรียนทั่วไปควรได้รับการเตรียมความพร้อมในเรื่องการให้ข้อมูล เพื่อให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดการยอมรับ สามารถให้ความช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องอย่างถูกวิธี และมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เด็กทั้งสองกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด

จาดุรงค์ เจริญนำ (2558, น.35) กล่าวว่า ด้านผู้เรียน หมายถึง ต้องมีการเตรียมความพร้อมของนักเรียนพิการเรียนร่วม ในด้านร่างกาย วิชาการ ด้านอารมณ์และสังคม ด้านการช่วยเหลือตนเองให้สามารถอยู่ร่วมกับเด็กปกติได้ โดยนักเรียนพิการเรียนร่วมนั้นจะต้องมีความสามารถใกล้เคียงกับเด็กปกติ และเด็กปกติต้องมีความเข้าใจและมีความคิดที่ดีต่อนักเรียนพิการเรียนร่วม

พชรรัตน์ ยศคำแหง (2558) กล่าวว่า ด้านผู้เรียน หมายถึง การเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เช่น ด้านร่างกาย ด้านวิชาการ ด้านอารมณ์และสังคม ด้านการช่วยเหลือตนเอง ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้สามารถเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติได้อย่างมีความสุข ไม่มีปัญหาต่อการพัฒนาหรือถ้ามีปัญหาอุปสรรคก็เป็นเพียงเล็กน้อย

สรุปได้ว่า การเตรียมด้านนักเรียน หมายถึง การเตรียมความพร้อมของนักเรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนพิการเรียนร่วมต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านร่างกาย วิชาการ ด้านอารมณ์และสังคม ด้านการช่วยเหลือตนเองให้สามารถอยู่ร่วมกับนักเรียนปกติได้ และนักเรียนปกติต้องมีความเข้าใจ มีความคิดที่ดี ยอมรับความสามารถ ให้ความช่วยเหลือต่อนักเรียนพิการเรียนร่วมได้อย่างถูกต้อง และมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เด็กทั้งสองกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด

2.1.4.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment)

เบญญา ชลธารันนที (2546, น.8-9) กล่าวว่า ด้านสภาพแวดล้อมปฏิบัติงานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็กการ ปรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกและภายในอาคาร บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็กครู พ่อแม่ผู้ปกครอง ได้รับการประชาสัมพันธ์เผยแพร่เพื่อการจัดการเรียนร่วม มีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม มีครูผู้ได้รับมอบหมายชัดเจนในการดำเนินงาน ผู้ปกครองนักเรียนยอมรับในการมีส่วนร่วม โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ จัดให้นักเรียนกลุ่มเรียนกลุ่มร่วมเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment : LRE) ดังนี้

(1.1) การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน ได้แก่ ปรับทางเดินระหว่างอาคารเรียนต่างๆ ให้มีความสะดวก สะอาด และปลอดภัยจากสิ่งกีดขวางและยานพาหนะที่ขับผ่านขณะอยู่ในโรงเรียน ปูกระเบื้องทางเดินภายในอาคารเรียน ฯลฯ

(1.2) การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน ได้แก่ ใส่เหล็กตัดประตูและหน้าต่าง เพื่อป้องกันการออกนอกห้องเรียนขณะครูไม่อยู่ สวิตซ์ไฟและปุ่มต่างๆ ภายในห้องเรียน มีป้ายเตือนอันตรายจัดมุมเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ เช่น มุมออกกำลังกาย มุมพักผ่อน ฯลฯ

2) บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครองครู และบุคลากรอื่น โรงเรียนทั่วไปที่มีการจัดการเรียนร่วม ผู้บริหารจะเป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญยิ่งในโรงเรียนจะเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมใน

โรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียน ซึ่งควรประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคคลภายนอก เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วมแนวทางการดำเนินงาน บทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และรูปแบบในการจัดการเรียนร่วม ครูทั่วไป และครูการศึกษาพิเศษ ต้องเป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกัน โดยต้องทำงานกันเป็นทีม

รดา ธรรมพูนพิสัย (2556, น.36) สรุปไว้ว่า การบริหารจัดการเรียนร่วมด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมที่เป็นบุคคล กล่าวคือ มีการดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด และการได้รับการเรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปให้มากที่สุด รวมถึงการบริหารจัดการตารางเรียนและการจัดการห้องเรียน สิ่งแวดล้อมที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก ได้แก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูและบุคลากรอื่นๆ ภายในโรงเรียน ให้มีความเข้าใจและยอมรับ กลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

จาดุรงค์ เจริญนำ (2558, น.35) กล่าวว่า การเตรียมด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การเตรียมลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น อาคารสถานที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก เช่น พ่อ แม่ ครู และบุคลากรอื่นๆ ในโรงเรียน

พชรรัตน์ ยศคำแหง (2558) กล่าวว่า การเตรียมด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เอื้ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยสภาพแวดล้อมมีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยผลักดันให้เด็กที่มีความต้องการสามารถเข้าเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเตรียมด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การปรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั้งภายนอกและภายในอาคารให้เอื้ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนพิการเรียนร่วม การดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมให้ที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด และการได้รับการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติทั่วไปให้มากที่สุด รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก เช่น ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคคลภายนอก มีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม

2.1.4.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน (A : Activities)

เบญจมา ชลธารันนท์ (2546, น.13) กล่าวว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียน

การสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนาทั้งในด้านร่างกายจิตใจอารมณ์และสังคม มีรายละเอียด 10 ข้อ ดังนี้

1) การบริหารจัดการหลักสูตร แบ่งเป็นการปรับหลักสูตรทั่วไป คือ การปรับหลักสูตรที่ใช้กับนักเรียนปกติมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การจัดทำหลักสูตรเฉพาะคือ หลักสูตรที่เป็นแนวทาง ซึ่งถือเป็นหลักสูตรเฉพาะบุคคลโดยพิจารณาจากระดับของความสามารถจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียน

2) แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Education Program : IEP) เป็นแผนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กพิการ หรือเด็กที่มีความบกพร่อง ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องต้องการ เปลี่ยนชื่อย่อว่า IEP วัตถุประสงค์ในการใช้ IEP คือ เพื่อเป็นการจัดการศึกษาที่เขียนขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับเด็กคนหนึ่งโดยเฉพาะ IEP จะมีข้อมูลในการจัดเด็กเข้ารับการศึกษาและบริการที่เกี่ยวข้องอื่น และเพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดกระบวนการการตรวจสอบและกระบวนการสอนทั้งหมด ฉะนั้น IEP ในแง่ที่เป็นส่วนสำคัญของกระบวนการตรวจสอบและกระบวนการสอนจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินผลและวิธีการสอน

3) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจงสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องคนนั้นๆ ในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อนแผนการสอนเฉพาะบุคคลนี้จัดทำขึ้น เพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน IEP

4) การตรวจสอบทางการศึกษา (Educational Assessment) เป็นกระบวนการใช้วิธีการต่างๆ หลายวิธีในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวกับนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดปัญหาและหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาวิชาการ การวางแผนการสอนและการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน

5) เทคนิคการสอนเทคนิคการสอนที่ควรนำมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มี 3 เทคนิค คือ

(5.1) เทคนิคแรก เป็นการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) เป็นเทคนิคการสอน และเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบหรือประเมินเด็กว่ามีทักษะในเรื่องนั้นๆ แล้วหรือไม่

(5.2) เทคนิคที่สอง เป็นการสอนโดยเพื่อนช่วยสอนเพียง (Peer Tutoring) เป็นเทคนิควิธีการสอนที่ให้เพื่อนนักเรียนช่วยสอนให้เพื่อนให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ แบบตัว

ต่อตัว โดยช่วยสอนอาจเป็นนักเรียนชั้นสูงกว่าหรือนักเรียนชั้นเดียวกัน อายุเท่ากันแต่มีความสามารถสูงกว่ามาช่วยสอน

(5.3) เทคนิคที่สาม เป็นเทคนิคระบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy System) ในการจัดการเรียนการสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อน ในด้านวิชาการยังต้องอาศัยความร่วมมือของเพื่อนนักเรียนทุกคนในการส่งเสริมกำลังใจ และช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในเรื่องทั่วไป เช่น นำไปห้องเรียน ห้องน้ำ และโรงอาหาร อ่านหนังสือบนกระดานหรือแผ่นใสหรือการสื่อสารกับผู้อื่น

6) การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนในปัจจุบันใช้วิธีการทบทวนและปรับ IEP ปีละอย่างน้อย 2 ครั้ง รวมทั้งมีการรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนโดยสรุปจาก IIP ที่ใช้สอนเด็กนักเรียนในแต่ละสาระการเรียนรู้ ทักษะ และกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะมีการระบุว่าจะประเมินโดยใช้วิธีใดและใช้เกณฑ์อะไร โดยอาจนำเสนอในรูปแบบของกราฟแท่ง กราฟเส้นประกอบการบรรยายหรือคิดเป็นคะแนนและเกรด

7) การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องและชุมชน นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนและภายในโรงเรียนแล้ว ยังมีกิจกรรมนอกโรงเรียนซึ่งทางโรงเรียนควรมีการบริหารจัดการในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย ยานพาหนะ ที่พัก เพื่อช่วยให้การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

8) การประกันคุณภาพโรงเรียน ควรจัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วม โดยมีคณะกรรมการประกันคุณภาพควรประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับองค์ประกอบหรือตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน กำหนดกิจกรรมการประกันคุณภาพการจัดการเรียน

9) การรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าเรียนแล้วจำแนกและคัดแยกตามความต้องการจำเป็นพิเศษ ส่งต่อคนพิการเข้ารับการศึกษาตามความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล เตรียมความพร้อมในด้านความรู้หรือเจตคติให้บุคลากรเตรียมพร้อมในด้านสื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน จัดตั้งคณะจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ทุกคนดำเนินการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ได้จัดทำไว้ เพื่อพัฒนาคนพิการให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ

10) การจัดตารางเวลาให้บริการสอนเสริมการจัดตารางเวลาที่จะทำให้ทุกฝ่ายยอมรับมันเป็นสิ่งที่ยาก ดังนั้น ครูสอนเสริมจึงต้องคำนึงถึงเด็กว่าตารางเวลาที่จัดให้กับเด็กที่

รับผิดชอบแต่ละคนนั้น เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของเด็กและครูด้วย ซึ่งรูปแบบการจัดตารางเวลา มี 3 รูปแบบ คือ

(10.1) รูปแบบแรกเป็นการจัดให้นักเรียนแต่ละคนมารับบริการครั้งละไม่เกินครึ่งชั่วโมง แต่เด็กสามารถมารับบริการได้มากกว่าหนึ่งครั้งในหนึ่งวัน ในการจัดตารางเวลา การให้บริการนี้ ครูสอนเสริมเน้นการให้บริการสอนโดยตรงกับเด็ก โดยใช้สิ่งเสริมแรงและให้นักเรียนมีโอกาสทำแบบฝึกหัดได้ด้วยตนเอง

(10.2) รูปแบบที่สอง หากมีครูผู้ช่วยในห้องสอนเสริมอยู่ด้วย จะทำให้ครูสอนเสริมมีโอกาสได้ไปสังเกตนักเรียนที่มีความบกพร่องขณะเด็กอยู่ในชั้นเรียนปกติ หรืออาจมีเวลาตรวจสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลได้มากขึ้น

(10.3) รูปแบบที่สาม ครูสอนเสริมจะให้นักจะให้บริการแก่นักเรียน 2 หรือ 3 คน ในขณะเดียวกันเป็นเวลาประมาณ 30 นาที โดยเป็นการสอนเฉพาะบุคคลถึงแม้เด็กนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะคล้ายคลึงกันแต่ก็ไม่เหมือนกัน

รดา ธรรมพูนพิสัย (2556, น.40) สรุปไว้ว่า การบริหารจัดการเรียนร่วมด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน รวมถึงการบริหารจัดการหลักสูตร แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอนเฉพาะบุคคล การตรวจสอบทางการศึกษา เทคนิคการสอน การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนและชุมชน

จาดุรงค์ เจริญนำ (2558, น.37) กล่าวสรุปไว้ว่า การเตรียมด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน ที่จัดให้เด็กพิการเรียนร่วมให้ได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมได้ดังนี้ การบริหารจัดการหลักสูตร แผนการเรียนเฉพาะบุคคล แผนการสอนรายบุคคล การตรวจสอบทางการศึกษา เทคนิคการสอน

พชรรัตน์ ยศคำแหง (2558) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญสูงสุดของการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กนักเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนร่วมเป็นแบบพิเศษออกไป ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ซึ่งโรงเรียนมีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)/แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) /สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็กในชั้นเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรม

ดังนั้น สรุปการเตรียมด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน มีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้

แผนการสอนที่เหมาะสม มีการบริหารจัดการหลักสูตร แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอนเฉพาะบุคคล การตรวจสอบทางการศึกษา เทคนิคการสอน การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน การจัดกิจกรรมสอนในและนอกห้องเรียน กิจกรรมการสอนนอกห้องผู้ชุมชน การประกันคุณภาพ การรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การจัดการเรียนเวลาให้บริการสอนเสริม

2.1.4.4 ด้านเครื่องมือ (T : Tools)

เบญญา ชลธารันนท์ (2546, น.25) การปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่นำมาใช้ช่วยในการบริหารการจัดการเรียนร่วม มี 10 ประการ คือ

1) นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป็นการกำหนดในการปฏิบัติงานและระบบการให้บริการที่ชัดเจนทำให้บุคลากรทุกคนในโรงเรียนและบุคคลทั่วไป รวมทั้งพ่อแม่รับรู้ว่ามีโครงการจัดการเรียนร่วม

2) งบประมาณ โรงเรียนจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณให้เป็นการเฉพาะเพื่อจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยการสรรหาแหล่งเงิน การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำบัญชี การตรวจสอบและการวิเคราะห์งบประมาณ

3) ระบบบริหารจัดการ ทางโรงเรียนควรจัดโครงสร้างระบบบริหารจัดการเรียนร่วมจัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากร ข้อมูลเครือข่ายข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล โรงเรียนจะต้องจัดทำแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคล การสื่อสารภายในองค์กร การประสานงานกับบุคคลอื่น การประสานงานกับผู้ปกครองการประสานงานกับนักวิชาชีพหรือผู้เชี่ยวชาญ

4) กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษาสำหรับคนพิการ

5) เทคโนโลยี หมายถึง เทคโนโลยีที่คนพิการใช้ ซึ่งได้รับการพัฒนาและการใช้ประโยชน์เทคโนโลยี เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ดำรงชีวิตอิสระสามารถปฏิบัติงานและผลิตงานต่างๆ ออกมาได้

6) สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ อุปกรณ์ เครื่องมือ โครงสร้างทางสถาปัตยกรรม สิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภทได้รับการศึกษาโดยสะดวกและสอดคล้องตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล

7) สื่อ หมายถึง สื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หรือเครื่องมือช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

เกิดความเข้าใจดีขึ้นและรวดเร็ว สื่อสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภทและแต่ละระดับ

8) บริการ หมายถึง บริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของคนพิการแต่ละประเภท เช่น บริการสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น การสอนเสริม การนำทางการผลิตสื่อ

9) ตำรา อาจจัดอยู่ในรูปแบบอื่นที่นอกเหนือจากสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือเสียง สำหรับคนตาบอด และนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

10) ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา หมายถึง มาตรการอื่นที่นอกเหนือจากสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของคนพิการ เช่น การปรับเนื้อหาหลักสูตร เทคนิคการสอน การประเมินผลสำหรับคนพิการ การจัดอาสาสมัครการฝึกอบรมด้านอาชีพ

รดา ธรรมพูนพิสัย (2556, น.42) สรุปไว้ว่า การบริหารจัดการเรียนร่วมด้านเครื่องมือ หมายถึง แนวการดำเนินงานในเรื่องของนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ งบประมาณ ระบบการบริหารจัดการ กฎกระทรวง เทคโนโลยี สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดทางการศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินการ ซึ่งได้รับจัดสรรจากหน่วยงานต้นสังกัด และจากการเสาะแสวงหาจากสถาบันองค์กรเอกชน และจากบุคคลทั่วไป

จาดุรงค์ เจริญนำ (2558, น.38) สรุปไว้ว่า การเตรียมด้านเครื่องมือ คือ การเตรียมเพื่อส่งเสริมให้เรียนรู้ในทุกๆ ด้าน ประกอบด้วยไปด้วย แผนงาน การบริหาร งบประมาณ สื่อ เทคโนโลยี งานบริการ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในการดำเนินงานโดยใช้โครงสร้าง SEAT นั้น บุคลากรทั้งหมดของโรงเรียนจะต้องรับทราบ และมีความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบของโครงสร้าง SEAT ทั้งในด้านนักเรียน สภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียนการสอน และเครื่องมือ ดังนั้น ทางโรงเรียนควรกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่แนวทางการทำงานที่มีทิศทาง

พชรรัตน์ ยศคำแหง (2558) กล่าวว่า เครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนพิการหรือบกพร่องเกิดการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การเตรียมด้านเครื่องมือ คือ การบริหารจัดการเรียนร่วม การเตรียมการเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในทุกๆ ด้าน ในเรื่องนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ งบประมาณ ระบบการบริหารจัดการ กฎกระทรวง เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ ตำรา และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา โดยทางโรงเรียนควรกำหนดวิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่แนวทางการทำงานที่มีทิศทาง

2.2 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

การเรียนร่วมเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน ให้โอกาสแก่เด็กที่มีความพิการได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน เพื่อให้ได้พัฒนาเต็มศักยภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์แก่สังคม โดยจัดในโรงเรียนที่มีความพร้อมและจัดให้เฉพาะที่มีความพิการบางประเภทเท่านั้น แต่ก็ยังจัดการเรียนไม่ได้ทุกที่เนื่องจากขาดความพร้อม เช่น งบประมาณ ขาดความรู้ของบุคลากรหรือแม้กระทั่งนักเรียนปกติที่จะเรียนด้วยเรียนด้วย เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสทางการเรียนของเด็กพิการ จึงได้มีกฎหมายทางการศึกษา คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ที่ต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความพิการทุกประเภท ไม่ว่าจะมีความบกพร่องและปัญหาประเภทต่างๆ เด็กด้อยโอกาสหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ดังนั้นต้องถือเป็นหน้าที่ที่โรงเรียนจะต้องให้บริการการศึกษาแก่เด็กทุกกลุ่มตามกฎหมายกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาภาคบังคับให้แก่เด็กทุกคน ดังนั้น การจัดการศึกษาต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กแต่ละกลุ่มทั้งแบบปกติและเด็กที่มีความพิการ โดยเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางและเด็กด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติให้เด็กเรียนรู้ร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามระดับความรู้ความสามารถและความแตกต่างระหว่างของแต่ละบุคคล เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาเต็มศักยภาพเป็นที่ยอมรับของครอบครัว ชุมชน และสังคมพึ่งพาตนเองได้ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ ปัจจุบันปีการศึกษา 2557 มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ รวมทั้งสิ้นจำนวน 200,550 คน

2.2.1 ความหมายของการเรียนร่วม

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมไว้ ดังนี้

เบญจมา ชลธารันนท์ (2546, น.9) ได้กล่าวถึง ความหมายของการเรียนร่วมไว้ว่า การเรียนร่วม คือ การรวมเอาเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปในระบบการศึกษาปกติ โดยใช้เวลาว่างของแต่ละวันในช่วงใดช่วงหนึ่งให้มีการร่วมกิจกรรมระหว่างเด็กที่มีความจำเป็นพิเศษกับเด็กปกติ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548) ได้ให้ความหมายการเรียนร่วม หมายถึง การจัดให้เด็กและเยาวชนพิการที่ได้รับการเตรียมความพร้อมมาก่อนเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปในโรงเรียนปกติ จัดได้หลายรูปแบบ เช่น การเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา เรียนร่วมบางเวลา เรียนร่วมโดยได้รับการบริการสอนเสริมจากครูสอนเสริมหรือครูเดินสอน และจัดให้มีการบริการสนับสนุนตามความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กและเยาวชนเป็นเฉพาะบุคคล

พีรพัฒน์ ชูชัย (2558, น.11) กล่าวว่า การจัดการเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษา ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยได้รับความช่วยเหลือตามความจำเป็นพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้ได้เรียนรู้และอยู่ร่วมในสังคมปกติได้อย่างมีความสุข

ไพริน ปุกมะ (2553, น.36) ได้สรุปความหมายการเรียนร่วมไว้ว่า การเรียนร่วม คือ การจัดการศึกษาที่ให้โอกาสกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไป ตามความสามารถและความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริมให้ได้เรียนรู้และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ไม่ถูกแบ่งแยกเพราะเหตุแห่งความพิการ โดยจัดการศึกษาหลายรูปแบบให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติเพื่อ ดำเนินการสอนและกิจกรรมต่างๆโดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลที่สามารถพัฒนา และมีโอกาสเรียนรู้ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

อุโลวรรณ ทานนท์ (2556, น.46) ได้สรุปไว้ว่า การจัดการเรียนร่วม คือ การจัดการศึกษาที่ให้โอกาสแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไป ตามความสามารถและความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริมให้ได้เรียนรู้และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยไม่ถูกแบ่งแยกเพราะสาเหตุจากความพิการ ได้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมปกติเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน เพื่อให้ความต้องการพิเศษทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของเด็กได้รับการตอบสนองและพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งเป็นความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันระหว่างครูทั่วไป และครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียน โดยจัดการศึกษาหลายรูปแบบให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติ เพื่อ ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน และบริการต่างๆ ให้นักเรียนที่อยู่ในความดูแล โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลที่สามารถปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพให้มีโอกาสเรียนรู้ ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

รดา ธรรมพูนพิสัย (2556, น.15) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนร่วม คือ การจัดการศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเข้าเรียนในระบบการศึกษาร่วมกันกับนักเรียนปกติทั่วไป เพื่อให้ได้รับการศึกษาและได้รับความช่วยเหลือตามความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยให้นักเรียนทุกคนได้มีปฏิสัมพันธ์และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันอย่างทั่วถึง ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ได้เรียนรู้และอยู่ร่วมกันได้ในสังคมอย่างปกติสุข ซึ่งสามารถจัดได้ตามความต้องการพิเศษและตามความสามารถของเด็กแต่ละคน โดยอาจจัดในหลายรูปแบบ และมีลักษณะการจัดที่แตกต่างกัน โดยจะเป็นความร่วมมือและรับผิดชอบ

ร่วมกันระหว่างครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียน เพื่อเนนกิจกรรมการเรียนการสอนบริการต่างๆ ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในความดูแล

สรุปได้ว่า การเรียนร่วม คือ การจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กที่มีความจำเป็นพิเศษและเด็กปกติทั่วไป ได้เรียนรู้ร่วมกันตามรูปแบบที่เหมาะสมภายใต้พื้นฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้ดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข โดยการจัดรูปแบบการเรียนการสอนมีได้หลายรูปแบบ เช่น เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ เรียนร่วมบางเวลา เรียนร่วมโดยการสอนเสริมจากครูผู้สอน และการสนับสนุนตามความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน

2.2.2 ประโยชน์ของการเรียนร่วม

นักวิชาการด้านการศึกษาพิเศษมีความเชื่อว่า การให้เด็กพิเศษที่มีความบกพร่องที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ จะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้บุคคลเหล่านี้ สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ การเรียนร่วมมีลักษณะเป็นปรัชญา หลักการ แนวคิด นักวิชาการได้ให้ความหมายของปรัชญาการเรียนร่วมไว้หลายลักษณะ

ศิริยุภา พูลสุวรรณ (2545, น.23) กล่าวถึง ปรัชญาพื้นฐานของการเรียนร่วม ยึดหลักสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

- 1) หลักความเสมอภาคในการได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ
- 2) หลักการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดการศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3) หลักการให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องพึ่งตนเองได้ หลักการให้ชุมชนมีส่วนร่วมช่วยเหลือให้การอยู่ร่วมกันระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องกับเด็กปกติ
- 4) ปรัชญาพื้นฐานการเรียนร่วมสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่มุ่งจัดการศึกษาเพื่อประชาชนไทยทุกคนได้มีความเสมอภาคและมีสิทธิเท่าเทียมกันทางการศึกษา ให้คนที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทมีสิทธิ์และโอกาสได้รับการศึกษา โดยรัฐต้องจัดการศึกษาให้ตั้งแต่แรกเกิดหรือตั้งแต่พบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ศรียา นิยมธรรม และคณะ (2546, น.17) กล่าวว่า คนพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงควรเตรียมผู้พิการเสียแต่ในขณะเยาว์วัยเพื่อให้มีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ โดยเชื่อว่าการให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ จะช่วยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มเรียนรู้และมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีพร่วมกันได้ในสังคมเมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่

รดา ธรรมพูนพิสัย (2556, น.19) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นเป็นการจัดบนพื้นฐานด้วยหลักการ แนวคิด ปรัชญา ที่ว่าทุกคนมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษา การได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ที่จำเป็นตามสภาพความบกพร่องของแต่ละคน ซึ่งต้องเป็นไปตามศักยภาพและความสามารถเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ควรให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติทั่วไปมากที่สุด เพื่อการเตรียมตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในสังคมต่อไป

2.2.3 ทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วม

ชวณชม บุญศิริ (2550) ได้สรุปการทฤษฎีของการเรียนร่วม ดังนี้

2.2.3.1 การจัดการศึกษาต้องจัดให้เด็กปกติและเด็กพิการเพราะสังคมมีคนทุกประเภท ดังนั้น ควรจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับคนทุกประเภทในสังคม

2.2.3.2 เด็กพิการมีความต้องการและความสามารถซึ่งต่างจากเด็กปกติ ดังนั้น ควรจัดรูปแบบและวิธีการศึกษาให้แตกต่างไปจากเด็กปกติ เพื่อให้เด็กเติมเต็มศักยภาพในการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

2.2.3.3 เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ หรือเด็กพิการ การเรียน จะช่วยให้ความสามารถและคนค้นพบความสามารถและรู้ว่าตนเองทำอะไรได้บ้าง

2.2.3.4 เด็กแต่ละคนมีพื้นฐานแตกต่างกัน เนื่องจากการเลี้ยงดูของครอบครัว เศรษฐกิจ สติปัญญา และสังคม การเรียนจะช่วยให้แต่ละคนได้รู้จักและเข้าใจเพื่อการปรับตัวเข้าหากันและกันให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงได้

2.2.3.5 เด็กพิการแต่ละประเภทและเด็กปกติ มีความแตกต่างกัน ด้านเดียวหรือหลายด้าน ดังนั้น การที่ต้องอยู่ร่วมกันจะต้องใช้ความรู้และความเข้าใจกับเด็กทุกกลุ่ม เพื่อให้สามารถอยู่ด้วยกันได้ตามปกติ

2.2.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนร่วม

อุบล เล่นวาริ (2542, น.26) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมไว้ ดังนี้

1) ทางด้านการเรียน เด็กได้มีโอกาสเรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติ โดยไม่มีข้อยกเว้น เช่น ถ้าเด็กในชั้นพิเศษ ครูก็จะให้ความพิเศษแก่เด็กมากกว่าหรือตั้งความหวังไว้ค่อนข้างต่ำ เมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้ก็มักจะปล่อยเพราะถือว่าเด็กมีความบกพร่อง ถ้าเด็กเรียนในโรงเรียนปกติเด็กจะต้องปฏิบัติตามเด็กปกติ เช่น พยายามทำงานให้เสร็จเหมือนคนอื่น เด็กก็จะได้รับทักษะต่างๆ มากขึ้น

2) ทางด้านสังคม เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมปกติได้ดีขึ้น มีเพื่อนมากขึ้น ไม่เฉพาะแต่เพื่อนพิการเท่านั้น เพื่อนบ้านเข้าใจเด็กดีขึ้น ยอมให้ลูกของตนมาเล่นด้วย เพราะเด็กอยู่ในโรงเรียนเดียวกันกับลูกของตน

3) การปรับเปลี่ยนเจตคติปกติ เด็กปกติจะมีความเคยชินกับเด็กพิการมากขึ้นเพราะได้อยู่ร่วมกันเรียนร่วมกัน จึงไม่เห็นว่าเด็กพิการจะเป็นมนุษย์ประหลาดน่ากลัวชวนขนในท่าทางและรูปร่างอีกต่อไป นอกจากนี้เด็กยังเรียนรู้ว่าเด็กพิการต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้างและความเข้าใจต่อเด็กพิการดีขึ้น ยอมรับและแสดงความเอื้อเฟื้อมากขึ้น

4) ประหยัดงบประมาณของรัฐ เมื่อเด็กพิการสามารถเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้ รัฐก็ไม่ต้องมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างโรงเรียนศึกษาพิเศษเฉพาะเด็กพิการ จึงเป็นการลดค่าใช้จ่ายและงบประมาณลงไปมาก เพียงแต่เพิ่มบุคลากรที่จำเป็นบางอย่างขึ้นในโรงเรียนปกติเท่านั้น เช่น ครูสอนซ่อมเสริม หรือครูเวียนสอน หรือครูการศึกษาพิเศษ สำหรับในการบริหารก็มีผู้บริหารโรงเรียนปกติอยู่แล้ว

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมไว้ ดังนี้ นักเรียนพิการเข้าเรียนในโรงเรียนปกติโดยไม่มีข้อยกเว้น และไม่ได้เดินทางไปเรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาเฉพาะ ซึ่งอยู่ห่างไกลมากจนเป็นภาระของผู้ปกครองที่มีฐานะยากจน เด็กพิการก็ขาดโอกาสในการเรียนเพราะไม่มีทุนทรัพย์แล้ว ยังได้มีการใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว กับบิดา มารดา และญาติพี่น้อง โดยไม่พยายามผลักภาระไปให้ผู้อื่น การเปลี่ยนความคิดที่เด็กทั่วไปมีความคิดต่อต้านกับเด็กที่พิการแล้ว เปลี่ยนให้มองในการเข้าหากันจะช่วยทำให้เด็กปกติมองโลกได้เข้าใจความแตกต่างได้ดี และยอมรับเด็กพิการวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมต่อเด็กพิการ และผู้ปกครองของเด็กพิการเรียนร่วม คือ จะทำให้ประหยัดเงินของรัฐบาลที่มาช่วยเหลือเด็กพิการ เมื่อเด็กพิการสามารถเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนโรงเรียนทั่วไปได้รัฐบาลก็ไม่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนสร้างโรงเรียนพิเศษ โรงเรียนเฉพาะความพิการ หรือศูนย์การศึกษาพิเศษแต่อย่างใด เพียงแต่เพิ่มบุคลากรเฉพาะทางที่จำเป็นขึ้นในโรงเรียนทั่วไปเท่านั้น

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น.22) ได้อธิบายประโยชน์ของการจัดการเรียนร่วมเอาไว้ พอสรุปได้ดังนี้

1) ด้านการเรียนรู้เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนในชั้นเรียนปกติ สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนตามเนื้อหาหลักสูตรทั้งหมดพร้อมกับเพื่อนนักเรียนปกติ สามารถได้รับรู้และประสบการณ์ต่างๆ มากมายจากเพื่อน

2) ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ที่มีทัศนคติในแง่ลบมีต่อกันค่อยๆ หายไป

3) ด้านประสบการณ์จริงที่พบในชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงานในอนาคต เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสที่จะได้รับประสบการณ์ของการทำงานร่วมกัน และการแข่งขันกับผู้อื่น อันเป็นภาพที่เป็นจริงของสังคม ซึ่งเขาต้องประสบเมื่อผ่านชีวิตการศึกษามาแล้ว

อุไรวรรณ ทานนท์ (2556, น.51) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนร่วมนั้น มีหลายประการทั้งให้ประโยชน์โดยตรงกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และโดยอ้อมไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ต่อครู และต่อ โรงเรียน ทั้งในด้านประสบการณ์ตรงในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางในการทำงานร่วมกันและการแข่งขันกับผู้อื่นในสภาพที่เป็นจริง ทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมปัจจุบันได้ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2.5 วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนร่วม

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนร่วมไว้ ดังนี้

- 1) ขยายโอกาสทางการศึกษา
- 2) ลดภาระค่าใช้จ่ายในทุกๆ ด้าน
- 3) ให้เด็กที่มีความพิการ มีโอกาสเรียนรู้และสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้

นิติธร ปิลวาสน์ (2556) ได้กำหนดวัตถุประสงค์การจัดการเรียนร่วมไว้ ดังนี้ การเรียนร่วม คือ การจัดการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดให้กับผู้เรียนทุกคน โดยต้องจัดให้เท่าเทียมกันของเด็กปกติและเด็กพิการเรียนร่วม เด็กทุกคนที่ผู้ปกครองพามาเข้าเรียนทางโรงเรียนจะต้องรับเด็กและต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสม การเรียนร่วมยังหมายถึง การศึกษาที่ไม่แบ่งแยกระดับชั้น เช่น ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ตลอดจนการดำรงชีพของคนส่วนใหญ่หลังจากการสำเร็จการศึกษาจะต้องดำเนินไปในลักษณะที่ทุกคนอยู่ด้วยกัน

2.2.6 รูปแบบการจัดการเรียนร่วม

ผดุง อารยะวิญญู (2542, น.211) ได้กล่าวถึงการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ อาจทำได้หลายลักษณะ เป็นวิธีการจัดการเรียนร่วมซึ่งปฏิบัติกันอยู่หลายประเทศ โดยกล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนร่วมไว้ 6 รูปแบบ ดังนี้

1) การเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติเป็นการจัดเด็กพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติทุกประการ เด็กที่จะเข้าเรียนลักษณะนี้ควรเป็นเด็กที่มีความพิการน้อย มีความฉลาด และมีความพร้อมในด้านการเรียน

2) เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ และมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา การเรียนร่วมวิธีนี้คล้ายคลึงกับวิธีแรก กล่าวคือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา แต่มีครูการศึกษาพิเศษคอยช่วยเหลือครูประจำชั้น

3) เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ และรับบริการจากครูเวียนสอน เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ และรับบริการด้านการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะได้เดินทางไปโรงเรียนต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก เนื่องจากมีจำนวนเด็กในแต่ละโรงเรียนไม่มากครูจึงเดินทางไปโรงเรียนหนึ่งไปยังโรงเรียนหนึ่ง

4) เรียนร่วมชั้นเรียนปกติ และรับบริการจากครูเสริมวิชาการครูเสริมวิชาการ คือ ครูการศึกษาพิเศษที่ปฏิบัติประจำในห้องเสริมวิชาการ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการวันละ 1-2 ชั่วโมง หรือมากกว่านี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของเด็กพิเศษเด็กทุกคนที่เข้ามาเรียนห้องนี้จะต้องมีตารางเรียนที่กำหนดไว้แน่นอนครูเสริมวิชา อาจมีคนเดียวหรือหลายคนขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กและประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การสอนเด็กอาจจะทำเป็นรายบุคคลหรือสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ ก็ได้ และสอนในเนื้อหาที่เด็กไม่ได้รับการสอนในชั้นเรียนปกติหรือเนื้อหาที่เด็กมีปัญหา นอกจากสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้วครูเสริมวิชาการยังมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการปฏิบัติต่อเด็กประเภทนี้ด้วย

5) ชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติเรียนร่วมบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเรียนเดียวกันเป็นกลุ่มเล็กๆ มีครูประจำวิชาสอนแทบทุกวิชา ยกเว้นบางวิชาที่เด็กไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น ศิลปะ พลศึกษา หรือกิจกรรมนอกหลักสูตรอื่นๆ ของชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติเป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน และกลุ่มขนาดเล็กเด็กเหล่านี้เรียนในชั้นเรียนพิเศษตลอดเวลา ครูประจำชั้นสอนทุกวิชาการเรียนร่วมในลักษณะนี้เหมาะสมกับเด็กที่มีความพิการค่อนข้างมาก

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543, น.96) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา จัดได้หลายลักษณะแตกต่างกันไปตามสภาพของแต่ละพื้นที่ โรงเรียนเรียนร่วมนอกจากจะได้รับความช่วยเหลือจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติแล้ว โรงเรียนเรียนร่วมในประเทศไทยมีหลายแห่งที่จัดการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติในบางโรงเรียนจะจัดเด็กเป็นชั้นเรียนพิเศษออกไปเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนปกติ เมื่อเด็กคนใดมีความพร้อมที่จะไปเรียนเรียนร่วมได้ นอกจากนี้มีโครงการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งกองการศึกษาพิเศษจัดเตรียมความพร้อมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสทางการศึกษาและฟื้นฟูสมรรถภาพพร้อมกับการบำบัดรักษา เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น

ทางการได้ยิน ทางสติปัญญา และทางร่างกาย รวมทั้งเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาลเพื่อให้สามารถ และเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ตามความเหมาะสมในโอกาสต่อไป นอกจากนี้ยังมีสถานศึกษาสงเคราะห์ เปิดโอกาสให้แก่เด็กที่ขาดโอกาสจะเข้าเรียนในโรงเรียนปกติ

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น.20) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการ เรียนร่วม โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) เรียนในชั้นเรียนพิเศษและได้รับการปฏิบัติเหมือนเด็กปกติทุกประการ
- 2) เรียนร่วมชั้นในชั้นเรียนพิเศษ แต่ได้รับการอันจำเป็นจากครูการศึกษาพิเศษ
- 3) เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติบางวิชา และเรียนในชั้นเรียนพิเศษบางวิชา
- 4) เรียนในชั้นเรียนปกติทุกวิชา แต่มีครูการศึกษาพิเศษให้การช่วยเหลือแก่เด็กเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มย่อยๆ ขณะครูอธิบาย
- 5) ให้เด็กปกติไปเรียนร่วมกับเด็กพิเศษในชั้นเรียนพิเศษ
- 6) จัดเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกัน นักเรียนทั้งชั้นเรียน ร่วมกัน ในบางวิชา แต่ในบางวิชาเด็กปกติจะแยกไปเรียนกับเด็กปกติในห้องอื่นและเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษก็แยกไปเรียนกับเด็กพิเศษในห้องอื่น
- 7) เรียนในชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ และร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรกับเด็ก ปกติ
- 8) เรียนในชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติและร่วมกิจกรรมของ โรงเรียนเท่าที่จำเป็น การจัดการเรียนร่วมสามารถดำเนินการจัดได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับจำนวนครูนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษความพร้อมและบริบทของโรงเรียน การเลือกรูปแบบการจัดการเรียนร่วมแบบใดควร เลือกดำเนินการให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพที่โรงเรียนมีอยู่

เรโนลด์ และ บิร์ค (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541, น.12 อ้าง ถึงใน Reynold and Birch, 1997, p.142) ได้กล่าวถึงรูปแบบและได้รูปแบบการจัดการเรียนร่วม 5 รูปแบบ ดังนี้

- 1) การเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา เป็นการจัดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนถึงระดับที่ช่วยตนเองได้แล้ว และได้รับการพิจารณาว่ามีความพร้อม ทางการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีหรือค่อนข้างดี ตลอดจนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม ดีพอในทุกๆ กลุ่มรายวิชา ให้เข้าโรงเรียนร่วมกับนักเรียนเหมือนกับนักเรียนปกติ

2) การจัดการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ และมีบริการให้คำแนะนำปรึกษาเป็นการจัดการเรียนร่วมเต็มเวลา คล้ายคลึงกับแบบแรก แต่จะมีครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้ให้คำปรึกษา ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียน ครูเวียนสอนตามโรงเรียน หรือครูผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

3) การจัดการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ เป็นการจัดการศึกษาพิเศษประจำอยู่ที่ห้องส่งเสริมวิชาการ โดยกำหนดตารางการเรียนให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการศึกษาพิเศษบางเวลาและบางวิชาตามความมากน้อย ของความต้องการพิเศษหรือความจำเป็นของเด็ก และสอนในเนื้อหาที่เด็กมีปัญหาหรือไม่ได้รับการสอนในชั้นเรียนปกติการสอนอาจจะทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้

4) การเรียนชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนและเรียนร่วมบางเวลา เป็นการจัดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไว้ในห้องเดียวกัน โดยคู่ขนานกับห้องเรียนปกติและจัดเป็นกลุ่มเล็กๆ มีครูประจำ การศึกษาพิเศษประจำชั้น และสอนเองเกือบทุกวิชา ยกเว้นวิชาที่เด็กสามารถไปเรียนร่วมกับเด็กปกติได้

5) การจัดชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนเป็นการจัดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องค่อนข้างมากในประเภทเดียวกัน โดยจะเป็นกลุ่มเล็กไม่น้อยกว่า 6 คน เรียนในชั้นเรียนพิเศษร่วมกันตลอดเวลา มีครูประจำชั้นสอนเองทุกวิชาแต่อยู่ในโรงเรียนปกติ

สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนร่วมมีหลายรูปแบบโรงเรียนหนึ่งอาจจะรูปแบบ การเรียนร่วมได้มากกว่าหนึ่งรูปแบบ ส่วนจะใช้รูปแบบใดต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับระดับความ บกพร่องความพร้อมของเด็กแต่ละคน ตลอดจนปัจจัยอื่นประกอบ แต่ควรเน้นให้เด็กได้เรียนร่วมกับ เด็กปกติให้มากที่สุดเพื่อที่จะช่วยเหลือให้พัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มความสามารถ และเพื่อเป็นการ เตรียมเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข และเป็นที่ยอมรับของคนปกติ

2.3 การบริหารจัดการการศึกษาพิเศษของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 เป็นหน่วยงานในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีสภาพทั่วไปและบริบทด้าน ต่างๆ ในการจัดการศึกษา ดังนี้

2.3.1 สภาพทั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 จัดการศึกษาหลายระดับ แยกเป็นส่วนที่รัฐบาลดำเนินการตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ.2553 ได้กำหนดให้เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และที่ตั้งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพื่อบริหารและจัดการศึกษาภาค บังคับ จำนวน 186 เขต โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ประกอบด้วย 5 อำเภอในจังหวัดปราชญ์บุรี คือ อำเภอเมืองปราชญ์บุรี อำเภอบ้านสร้าง อำเภอศรีมโหสถ อำเภอศรี มหาโพธิ์ อำเภอประจันตคาม ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ การเป็นผู้นำในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ มีพันธกิจ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความ เสมอภาค สิทธิและ โอกาสทางการศึกษา เป้าประสงค์ในการจัดการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนทุกกลุ่มได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามสิทธิอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ โดยได้ดำเนินงานเพื่อสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลในการสร้างโอกาส ทางการศึกษาการกระจายโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทย โดยคำนึงถึงการสร้างความเสมอภาคและ ความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชากรทุกกลุ่ม

สรุปได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ได้มีการจัดการ ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนที่อยู่ในเกณฑ์เรียน ทุกกลุ่มได้รับการศึกษาขั้น พื้นฐานตามสิทธิอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค ตามมาตรฐานของการจัดการศึกษาพิเศษของโรงเรียน ในสังกัดที่ทำการศึกษานักเรียนที่มีความพิการเรียนร่วม ซึ่งจะต้องทำการจัดการเรียนเป็นการพิเศษ อีกทั้งต้องอำนวยความสะดวกให้เอื้อต่อความบกพร่องหรือพิการนั้นเพื่อให้เด็กทุกกลุ่มได้เรียนตาม กฎหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยที่กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อ มุ่งเน้นให้คนพิการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการเรียนร่วม ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

ที่	โรงเรียน	ขนาด โรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
			ผู้ บริหาร	ครู ผู้สอน	รวม	ผู้ บริหาร	ครู ผู้สอน	รวม
1.	โรงเรียนบ้านเนินหอม	กลาง	1	13	14	1	6	7
2.	โรงเรียนบ้านแหลมไผ่	เล็ก	1	4	5	1	2	3
3.	โรงเรียนวัดท้าวอุทอง	กลาง	1	6	7	1	3	4
4.	โรงเรียนวัดเนินไม้หอม	เล็ก	1	2	33	1	1	2

ตารางที่ 2.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	ขนาด โรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
			ผู้ บริหาร	ครู ผู้สอน	รวม	ผู้ บริหาร	ครู ผู้สอน	รวม
5.	โรงเรียนวัดเนินสูง	เล็ก	1	5	6	1	2	3
6.	ชุมชนบ้านขอนแก่น	กลาง	1	16	17	1	7	8
7.	โรงเรียนบ้านคงบัง	กลาง	1	7	8	1	3	4
8.	อนุบาลเมืองปราจีนบุรี	ใหญ่	1	25	26	1	11	12
9.	โรงเรียนวัดสง่างาม	เล็ก	1	2	3	1	1	2
10.	โรงเรียนวัดหัวกรด	กลาง	1	13	14	1	6	7
11.	อนุบาลปราจีนบุรี	ใหญ่พิเศษ	1	58	59	1	29	30
12.	โรงเรียนไผ่แก้วอนุสรณ์	เล็ก	1	3	4	1	1	2
13.	อนุบาลวัดบ้านสร้าง	ใหญ่	1	25	26	1	11	12
14.	ชุมชนวัดบางแดน	กลาง	1	13	14	1	6	7
15.	โรงเรียนวัดคลองเฒ่า	เล็ก	1	3	4	1	1	2
16.	โรงเรียนบ้านโคกพนมดี	กลาง	1	12	13	1	5	6
17.	บ้านโป่งตะเคียน	กลาง	1	18	19	1	8	9
18.	โรงเรียนวัดคู่อำพัน	เล็ก	1	5	6	1	2	3
19.	โรงเรียนวัดสระมะเขือ	เล็ก	1	4	5	1	2	3
20.	อนุบาลศรีมโหสถ	กลาง	1	16	17	1	7	8
21.	โรงเรียนบ้านประพาส	ใหญ่	1	41	42	1	18	19
22.	โรงเรียนบ้านโป่งไผ่	กลาง	1	17	18	1	5	6
23.	บ้านหนองกระทุ่ม	กลาง	1	8	9	1	4	5
24.	บ้านปรือวายใหญ่	กลาง	1	19	20	1	9	10
25.	โรงเรียนบ้านวังทะลุ	กลาง	1	19	20	1	9	10
26.	โรงเรียนบ้านหนองหอย	เล็ก	1	5	6	1	2	3
27.	โรงเรียนวัดระบะไผ่	กลาง	1	35	36	1	16	17
28.	วัดใหม่มิตรภาพที่ 76	เล็ก	1	6	7	1	3	4

ตารางที่ 2.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	ขนาด โรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
			ผู้ บริหาร	ครู ผู้สอน	รวม	ผู้ บริหาร	ครู ผู้สอน	รวม
29.	ชุมชนบ้านเกาะสมอ	เล็ก	1	11	12	1	5	6
30.	โรงเรียนวัดหนองโพรง	กลาง	1	9	10	1	4	5
31.	โรงเรียนวัดหนองหูช้าง	กลาง	1	3	4	1	1	2
32.	โรงเรียนหัวขาววิทยา	ใหญ่	1	12	13	1	5	6
33.	โรงเรียนบ้านหอย	เล็ก	1	14	15	1	6	7
34.	โรงเรียนวัดไชยมงคล	กลาง	1	8	9	1	4	5
35.	โรงเรียนวัดหนองคุ้ม	ใหญ่พิเศษ	1	12	13	1	5	6
36.	โรงเรียนบ้านโคกสว่าง	เล็ก	1	9	10	1	4	5
รวม			36	478	514	36	214	250

2.3.2 โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

ในปี พ.ศ.2547 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้มอบหมายให้สำนักงานการศึกษาจังหวัด คัดเลือกโรงเรียนที่มีความพร้อมในสังกัด จัดการเรียนร่วมสำหรับคนพิการขึ้น โดยวางแผนทางการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสในเขตพื้นที่การศึกษานำร่อง และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดการดำเนินงาน โครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โดยมีเกณฑ์ในการเลือกโรงเรียน (สุกัญญา รัตนสังข์, 2547, น.6) ดังนี้

2.3.2.1 เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

- 1) โรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีความบกพร่องเรียนร่วมอยู่
- 2) การบริหารโรงเรียนมีความมุ่งมั่นและพร้อมรับนโยบายที่จะดำเนินงานโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียน
- 3) โรงเรียนมีจำนวนและประเภทของนักเรียนที่มีความบกพร่องเหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นต้นแบบ
- 4) โรงเรียนมีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมซึ่งมีความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษอย่างน้อย 1 คน

5) โรงเรียนได้รับการคัดเลือกโดยศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา/จังหวัด ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

6) โรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกต้องกระจายอยู่ทุกจังหวัดๆ ละ 2 อำเภอ อำเภอละ 1 โรงเรียน สำหรับสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสงขลา ให้จัดทุกอำเภอๆ ละ 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 390 โรงเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม คือ โรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกโดยศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา/จังหวัดร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีการจัดตั้งเพื่อให้มีความสอดคล้องกับนโยบายการศึกษา ซึ่งเหมาะสมกับสภาพทางสังคมที่ต้องการให้มีการจัดการศึกษาเพื่อเด็กที่มีความบกพร่องทุกประเภทที่สามารถเรียนร่วมกับผู้อื่นได้ โรงเรียนมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และมีนักเรียนที่มีความบกพร่องเรียนร่วมอยู่ พัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนร่วมกับผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตน มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

จิรพันธ์ อัครบาล (2553) ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการดำเนินการด้านการศึกษาพิเศษ โรงเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านคุณภาพนักเรียน ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันของทั้งสองฝ่าย เพื่อเป็นการเรียนรู้ธรรมชาติซึ่งกันและกันจะทำให้ทั้งสองฝ่ายสามารถเรียนร่วมกันอย่างมีความสุขได้ ด้านการเรียนการสอน ควรส่งเสริมให้มีการบริการสื่อมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งในปัจจุบันสามารถหาสื่อมาได้ไม่ยากแต่ต้องมีงบประมาณที่เหมาะสม เพราะโรงเรียนต้องอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนให้ทั่วถึงทุกคน ไม่ให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ ด้านการบริหารจัดการ ควรจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างถูกต้องและทันสมัย เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อมูลย้อนหลัง หรือพัฒนาการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนที่มีความพิการมาเรียนร่วมได้ ดังนั้น ทุกโรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีความพิการมาเรียนร่วมควรทำข้อมูลตรงนี้ด้วย ด้านปัจจัย ควรมีการประสานงานขอความร่วมมือจากองค์กรทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ และในการสนับสนุนในโครงการที่มีการจัดให้มีการเรียนการสอนของนักเรียนพิการที่เรียนร่วมกันได้อย่างมีคุณภาพ โดยที่ทางโรงเรียนต้องอาศัยการบริหารจัดการให้มีงบประมาณอย่างเพียงพอ

รจเรช พยอมรัมย์ (2553) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ พบว่า 1) สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี โดยมีภาพรวมและพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2) แนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ พบว่า 2.1) ด้านนักเรียน Student ได้แก่ (1) การจัดกิจกรรมเข้าค่ายระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ (2) มีการจัดการเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และชุมชน ต้องร่วมมือกันเป็นทีม (3) การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม สร้างเจตคติให้เกิดกับโรงเรียน ครอบครัว ผู้นำชุมชนและสังคม 2.2) ด้านสภาพแวดล้อม Environment ได้แก่ (1) ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทต่างๆ (2) การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นให้กับผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อให้เกิดความรู้ความเชี่ยวชาญในการช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 2.3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน Activities ได้แก่ (1) ควรมีการนิเทศติดตามผลอย่างเป็นระบบและนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนร่วมอย่างต่อเนื่อง (2) ควรจัดครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีภาระงานอื่นน้อยลงและจัดครูที่มีความรู้ความสามารถความเข้าใจความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ โดยเฉพาะสำหรับการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (3) ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 2.4) ด้านเครื่องมือ (Tools) ได้แก่ (1) ติดต่อประสานงานและขอรับการสนับสนุนจากองค์กรที่เกี่ยวข้องในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (2) จัดสรรงบประมาณบุคลากร นักวิชาชีพ และสื่อเป็นการเฉพาะเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหลากหลายประเภท (3) การกำหนดทิศทางนโยบายจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาระบบการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

ไพลิน ปุกมะ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนร่วมของครูในโรงเรียนแกนนำระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1 พบว่า 1) สถานภาพส่วนบุคคลของครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนแกนนำระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1 ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป และการได้การอบรมเกี่ยวกับการเรียนร่วม 2) ครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนแกนนำระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1

โดยรวมมีการปฏิบัติการจัดการเรียนร่วมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม การวัดผลและการประเมินผล และสื่อการเรียนการสอน 3) คุรุปฏิบัติการสอนในโรงเรียนแกนนำระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการจัดการเรียนร่วมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน 4) คุรุปฏิบัติการสอนในโรงเรียนแกนนำระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนการเรียน มีการจัดการเรียนร่วมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน 5) คุรุปฏิบัติการสอนในโรงเรียนแกนนำระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการเรียนร่วม และไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการเรียนร่วม มีการจัดการเรียนร่วมโดยรวมไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

วิมล จันทราศรี (2553) ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงการซีท (SEAT) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่า ด้านที่มีค่าระดับการดำเนินการสูงสุด คือ ด้านนักเรียน รองลงมา ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนด้านที่ต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านเครื่องมือ ในส่วนของแนวทางการพัฒนาการบริหาร พบว่า โรงเรียนต้องมีการเตรียมความพร้อมนักเรียนเรียนร่วม เพื่อให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีการประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจพัฒนาการ และการดูแลนักเรียน ปลูกฝังให้เด็กที่ร่วมชั้นเรียนและร่วมโรงเรียน ให้ดูแลและช่วยเหลือร่วมกับครู รวมทั้งให้กำลังใจและไม่รังเกียจเพื่อนด้วยสร้างความเข้าใจให้แก่กันและกันให้อยู่ด้วยกันให้มากที่สุด เพื่อให้เรียนรู้กันก็จะทำให้เกิดสมดุลของนักเรียนที่พิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ

ฉวีวรรณ เมืองซอง (2555) ทำการศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วม ในสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 พบว่า แนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วม พบว่า จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน คือ การบริหารจัดการเรียนร่วมให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องให้ผู้บริหาร คือ ผู้นำการเปลี่ยนแปลง บริหารแบบมีส่วนร่วม กำหนดยุทธศาสตร์ทั้งหมดให้ครอบคลุมถึงเด็กพิการเรียนร่วม มีการนิเทศและติดตามงานอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดหน้าที่การทำงานโดยการออกคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา ไปร้องใ้สตรตรวจสอบได้ส่วน

การบริหารจัดการเรียนร่วมในด้านของนักเรียนนั้นต้องเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป และนักเรียนที่มีความพิการที่เรียนร่วมให้มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และมีวุฒิผลทางอารมณ์และเข้ากับเพื่อนได้ดีพอในทุกๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้เหมาะสมในการเข้าชั้นเรียนต่อไป ด้านสภาพแวดล้อม มีการจัดบริเวณโรงเรียนทางกายภาพให้มีข้อจำกัดสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมน้อยที่สุด ต้องมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ สื่อสารให้รู้ว่าโรงเรียนมีเรื่องการจัดการเรียนร่วมให้ผู้ปกครอง ชุมชน รับทราบ เพื่อเป็นการบริการและอำนวยความสะดวกไม่ต้องไปเรียนที่ไกลๆ เพราะว่าพอชุมชนทราบก็จะได้นำเด็กมาเข้าเรียนได้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีการทำหลักสูตรขึ้นมาโดยเฉพาะ จากนั้นจะต้องลงลึกไปในรายละเอียดทั้งการจัดชั้นเรียน กิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นเฉพาะคนๆ ไป ส่วนในด้านเครื่องมือ จะต้องมีการจัดทำแผนนโยบาย พันธกิจ วัตถุประสงค์ ที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนร่วม จัดสรรงบประมาณเพียงพอ ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่ให้ความช่วยเหลือ โดยต้องคำนึงถึงผู้เรียนจะต้องได้ประโยชน์มากที่สุด

จรรยาพัฒน์ วิภาคสวัสดิ์ (2555) ทำการศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อม มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน 3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารงาน โดยรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่าง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมมีการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน 4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า 1) ด้านนักเรียน ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่านักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษเรียนร่วมจะเรียนรู้ได้ช้ากว่าปกติหรือไม่รู้เลย ครูต้องใช้ความพยายามในการสอนเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และใช้เทคนิคที่หลากหลาย และมีข้อเสนอแนะว่าควรจัดครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษโดยตรง เพราะส่วนมากในปัจจุบันครูที่ยังสอนยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเด็กพิเศษเท่าที่ควร 2) ด้านสภาพแวดล้อม ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การจัดสภาพแวดล้อมยังไม่เหมาะสมและไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่างๆ เท่าที่ควร ไม่มีห้องเฉพาะสำหรับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม และมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม เพื่อนำมาใช้ใน

การปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อเด็กพิเศษแต่ละประเภท 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารมีความ คิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางกิจกรรมเด็กปกติกับเด็กพิเศษเรียน ร่วมต้องแยกกัน ดังนั้น ควรมีสื่อและเครื่องมือที่เหมาะสม และมีข้อเสนอแนะว่าหน่วยงานที่ รับผิดชอบ ควรจัดงบประมาณในการผลิตสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้ครูได้ใช้ในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน และด้านเครื่องมือ ผู้บริหารมีความคิดเห็น ว่าขาดสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีและ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร และมีข้อเสนอแนะว่าควรมี การจัดทำคู่มือเด็กพิเศษเรียนร่วมแต่ละประเภทว่าต้องการใช้เครื่องมือประเภทใดบ้าง

รดา ธรรมพูนพิสัย (2556) ทำการศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการ เรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส พบว่า 1) สภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากด้านที่มีปัญหาหนักไปหาน้อย คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านนักเรียน ด้านเครื่องมือ และด้านสภาพแวดล้อม 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการจัดการ เรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีตำแหน่งระดับ การศึกษาความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ และขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ไม่แตกต่างกัน ผู้บริหาร โรงเรียน และครูที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษน้อยกว่า 1 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาการจัดการเรียนร่วม ด้านสภาพแวดล้อมแตกต่างจากผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ 1-5 ปี และ 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ประสบการณ์อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำ จัดการเรียนร่วม พบว่า 3.1) ด้านนักเรียนควรส่งเสริมนักเรียนทั่วไปให้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญสร้างความตระหนักสร้างเจตคติที่ดีให้ ขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรใน โรงเรียนในการปฏิบัติงานด้านการเรียนร่วม โรงเรียนควรสร้าง ความสัมพันธ์และพบปะผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อความร่วมมือในการช่วยเหลือดูแลบุตรหลาน 3.2) ด้านสภาพแวดล้อม จัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน รวมทั้งห้องปฏิบัติการให้ เป็นแหล่งเรียนรู้ จัดให้มีการปรับหลักสูตรมีการประเมินสภาพจริง และครูต้องมียุทธศาสตร์ความรู้ในการจัด การศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 3.3) ด้านการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการ เรียนการสอนให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้ทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุดโดยใช้กิจกรรมวิธีการเทคนิค และสื่อการสอนที่หลากหลายการประเมินผลการเรียนหรือการร่วมกิจกรรม ควรใช้วิธีการและเกณฑ์ ที่แตกต่างกับนักเรียนปกติทั่วไปโดยให้สอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของนักเรียน ผู้บริหารควรมี

ความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษาพิเศษควรกำกับให้มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างแท้จริง ใช้การนิเทศ กำกับติดตามเพื่อให้มีการรายงานความก้าวหน้าต่อผู้บริหาร โรงเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง การส่งต่อเพื่อการเลื่อนชั้น ควรทำสมุดรายงานผลการเรียนเป็นพิเศษ โดยระบุจุดเด่นจุดด้อยที่เด็กควรได้รับการพัฒนาอย่างชัดเจน 3.4) ด้านเครื่องมือ ให้มีการจัดทำ นโยบาย วัสดุทัศน ทัศนกิจ แผนงาน โครงการ โดยให้ครอบคลุมถึงกลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและควรจัดให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมที่เข้มแข็ง

อุไรวรรณ ทานนท์ (2556) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วม ในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า 1) การดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านเตรียมความพร้อม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านการจัดการสภาพแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการหลักสูตร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำแนกตามความคิดเห็นของครูที่มีตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ และการเข้ารับการอบรมต่างกัน มีการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน สำหรับครูที่มีลักษณะการสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วม ด้านเตรียมความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) การรวบรวมข้อเสนอแนะการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบุคลากร ควรมีความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากกว่านี้ สำหรับด้านการจัดสภาพแวดล้อม ควรมีการจัดการสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม เพราะนักเรียนมีจำนวนมาก ส่วนด้านการบริหารหลักสูตรครู ควรมีการแยกแยะตัวชี้วัดรายวิชาตามความสามารถของเด็กแต่ละคน

ลาวัญย์ ปักโกทะสัง (2557) ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 พบว่า การสอบถามความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร รองลงมาคือ ด้านการจัดการสื่อ และแหล่งเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าดูรายด้านจะพบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการ

จัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามประเภท และขนาดของโรงเรียน ที่ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ครูวิชาการและครูผู้สอน ได้แสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมที่มีจำนวนมากที่สุดในแต่ละด้าน ได้แก่ ควรจัดครูผู้สอนเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่องทุกครั้งที่มีการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ควรมีการจัดสื่อให้หลากหลายและจัดให้มีการประเมินผลการใช้สื่อทุกครั้งเพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนยิ่งขึ้น ควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่องและนิเทศตามสภาพจริง และควรจัดงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้

สาขาสิริ วัชรานุกฤษ (2557) ทำการศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในจังหวัดสงขลา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูได้ออกความคิดเห็นพบว่า ทุกด้านของโครงสร้างซีท มีผลอยู่ในระดับมาก ส่วน ผู้บริหารโรงเรียน และครูที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษแตกต่างกันนั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท ไม่แตกต่างกัน และสุดท้ายผู้บริหารโรงเรียนและครูเสนอปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ โดยเห็นว่าควรส่งเสริมให้นักเรียนปกติมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการที่เรียนร่วม โดยอาจทำการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกัน และจัดบริเวณนอกและในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และให้สอดคล้องกับความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย ตรงตามศักยภาพของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ โดยเน้นทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ควรมีเครื่องมือ สื่อ เทคโนโลยีที่เหมาะสม สำหรับใช้กับนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างจำเพาะเจาะจง

จาดุรงค์ เจริญนำ (2558) ทำการศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) อยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) มีผลดังต่อไปนี้ ลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนา และขนาดของสถานศึกษา มีความแตกต่างกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่า ไม่แตกต่างกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท

(SEAT) 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมนั้น มีทั้งหมด 5 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน

พชรรัชต์ ยศคำแหง (2558) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท seat framework ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุทพรปราการ เขต 1 พบว่า ในภาพรวมปัญหาการจัดการเรียนร่วมในด้านนักเรียน (S-Student) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) และ ด้านเครื่องมือ (T-Tools) โรงเรียนมีปัญหาในการจัดการเรียนร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.4.2 การวิจัยต่างประเทศ

Mize (1984) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารโครงการสำหรับนักเรียนพิการ ในรัฐเซาท์แคโรไลนา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบ่งชี้ทักษะที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีในการที่จะบริหารโครงการสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม โดยในจังหวัดหรือในองค์กรของท้องถิ่นกำหนด พบว่า กลุ่มที่มีทักษะที่ระบุถึงมากที่สุด คือ กลุ่มการประชุมจัดทำเกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล และการจัดเข้าเรียนหรือรับบริการ และกลุ่มทักษะที่มีการระบุน้อยที่สุด คือ กลุ่มความสัมพันธ์ในโรงเรียนและชุมชน

Riedel (1991, pp.11-64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การรับรู้ของนักการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในเกรด 5-9 ของโรงเรียนในรัฐเวอร์จิเนีย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้อำนวยการมีความสามารถในการรับรู้ในทางบวกสูงกว่า ส่วนนักการศึกษาทั่วไปมีการรับรู้ของผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นไปในลักษณะที่ว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนเห็นว่าระดับการสนับสนุนทางการบริหารทรัพยากรหรือบริการที่ได้รับการวางแผนการสอน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนเป็นองค์ประกอบที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนร่วม แต่นักจัดการศึกษาทั่วไปเห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งขัดขวางกระบวนการเรียนร่วม

Miller (2000) ได้ศึกษาผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในด้านการส่งเสริมการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องอย่างรุนแรง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาระของการส่งเสริมการเรียนร่วม ซึ่งพิจารณาจากตัวแปรที่มีความจำเป็น การฝึกอบรม และประสิทธิภาพในการบริหารงาน เปรียบเทียบกับหลักการศึกษาเบื้องต้น การวิจัยใช้วิธีการสำรวจ โดยส่งแบบสอบถาม จำนวน 50 ชุด ถึงผู้บริหารโรงเรียนโอเรกอนและซานฟรานซิสโก ที่มีเด็กที่มีความบกพร่องเรียนร่วม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่สร้างความเข้าใจกับคณะทำงานเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการส่งเสริมการเรียนร่วม การเรียนร่วมควรได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ และควรมีแหล่งบริการสำหรับนักเรียนที่เรียนร่วม ผู้บริหารส่วนใหญ่เชื่อว่า

เด็กออทิสติก เด็กตาบอด เด็กหูหนวก และเด็กพิการอื่นๆ จะสามารถเลื่อนระดับชั้นได้ หากสามารถควบคุมอารมณ์และสภาพจิตใจที่ดี

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ รวมทั้งด้านผู้บริหาร ครูผู้สอน มีเจตคติในทางบวกต่อการจัดการเรียนร่วม และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องยอมรับว่า โครงการเรียนร่วมเป็นโครงการที่สามารถเอื้อประโยชน์ทางการศึกษาแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และมีความพยายามในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องของการศึกษาพิเศษของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้น จะเห็นได้ว่าสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ ในประเด็นที่ว่า ครูที่มีเพศ อายุ ตำแหน่งต่างกัน สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมแตกต่างกัน ครูที่มีวุฒิการศึกษาความรู้พื้นฐานการศึกษาพิเศษ ประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษต่างกัน มีสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมแตกต่างกัน และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมแตกต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ดังที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้นแล้ว

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 และเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

3.1.1.1 ครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำนวน 478 คน จาก 36 โรงเรียน

3.1.1.2 ผู้บริหารในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม จำนวน 36 คน จาก 36 โรงเรียน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ

3.1.2.1 ครูผู้สอนในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ในปีการศึกษา 2561 ซึ่งคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp.607-610) หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นตัวแบ่งชั้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น.40-43) จำนวน 214 คน จากจำนวน 36 โรงเรียน

3.1.2.2 ผู้บริหารสถานโรงเรียนใช้ประชากรทั้งหมด เนื่องจากจำนวนประชากรมีน้อยจำนวน 36 คน จาก 36 โรงเรียน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เชิงปฏิบัติสอบถามกับครูผู้สอน เชิงนโยบายสอบถามผู้บริหาร ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ครอบคลุมการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในด้านนักเรียน (S-Student) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ครอบคลุมการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) นักเรียน (S-Student) 2) สภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) กิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) 4) เครื่องมือ (T-Tools) และแบบสัมภาษณ์

3.2.1.1 แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน และข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามชนิดปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) จำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วย

1) ด้านนักเรียน (S-Student)	มีข้อคำถาม 10 ข้อ
2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)	มีข้อคำถาม 10 ข้อ
3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)	มีข้อคำถาม 10 ข้อ
4) ด้านเครื่องมือ (T-Tool)	มีข้อคำถาม 10 ข้อ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนประยุกต์ตามแนวทางของ Likert (Likert five's rating scale) และ บุญสม ศรีสะอาด (2543, น.100) ได้กำหนดค่าของระดับคะแนนของช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติเป็นประจำ
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติบางครั้ง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อยครั้ง / แทบจะไม่ปฏิบัติ

3.2.1.2 แบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) 4 ด้านคือ 1) ด้านนักเรียน (S-Student) 2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) 4) ด้านเครื่องมือ (T-Tool) เป็นตอบคำถามแบบปลายเปิดและมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้กระบวนการ ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2.2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท

3.2.2.3 กำหนดโครงสร้างของข้อคำถาม และเขียนข้อคำถามในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ด้านละ 10 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมการบริหารงานของโรงเรียนที่การจัดเรียนร่วม

3.2.2.4 สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนที่การจัดเรียนร่วม

3.2.2.5 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ

3.2.2.6 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังนี้

1) ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2) ดร.สุกัญญา บุญศรี อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3) ดร.ลินฐฎา ฤกษ์รินทร์ อาจารย์ประจำสาขาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

4) ดร.อริคุณ สิ้นชนาปัญญา ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบางเขน (ไว้สาลีอนุสรณ์)

5) ดร.นระงษ์ ชาวเพชร ผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เพื่อตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยใช้แบบ
ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of congruence) พิจารณาความถูกต้องตลอดจนการใช้ภาษาใน
การตั้งคำถามได้ผลของค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of congruence) มากกว่า 0.5 จึงจะนำไปใช้เก็บ
รวบรวมข้อมูล ผลการตรวจหาค่า IOC ของแบบสอบถาม พบว่า ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80 จำนวน 18 ข้อ
และ ค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 22 ข้อ แบบสัมภาษณ์ พบว่า ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.0 ทุกข้อ

3.2.2.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมใน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามใช้
ครูผู้สอน จำนวน 40 คน ใน 8 โรงเรียน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (reliability) โดยการ
วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp.
202-204) โดยแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.95

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้กระบวนการ ดังนี้

3.3.1 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความ
อนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

3.3.2 ส่งแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัย
นำส่งด้วยตนเองทุกโรงเรียน พร้อมกำหนดวันรับแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์คืนภายใน
6 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า แบบสอบถาม จำนวน 214 ฉบับ เก็บได้ 214 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และ
แบบสัมภาษณ์ จำนวน 36 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้ 36 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์โดยกำหนด
ขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

3.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

3.4.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการ
คำนวณหาค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

3.4.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการวิเคราะห์จากแบบสอบถามชนิดปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, pp.120-127) และแปลผลโดยใช้เกณฑ์ค่าคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

3.4.1.3 เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียน

3.4.1.4 แนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาสรุปและเรียบเรียงเนื้อหา

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 สถิติพื้นฐาน

3.5.1.1 ค่าร้อยละ (percentage)

3.5.1.2 ค่าเฉลี่ย (mean)

3.5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.5.2.1 F-test (One-Way ANOVA)

3.5.2.3 Post-Hoc test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอจากการวิจัยจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนและเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 214ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปเก็บข้อมูล และจากแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับคืนเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 36 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสัมภาษณ์ที่ไปเก็บข้อมูล โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน ดังตารางที่ 4.2 - 4.6

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 โดยจำแนกตามประสบการณ์สอนในเด็กพิการเรียนร่วมและขนาดโรงเรียน โดยการทดสอบค่า F-test และ Post-Hoc test วิเคราะห์รายด้านและโดยรวมทุกด้าน ดังตารางที่ 4.7 - 4.11

ตอนที่ 4 เสนอผลการสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์ จากข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอสัญลักษณ์แทนค่าสถิติต่างๆ ไว้ ดังนี้

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ย

S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

F หมายถึง การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม

SS	หมายถึง	ผลรวมยกกำลังสอง
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยผลรวมยกกำลังสอง
P	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นของสถิติที่ใช้ทดสอบที่คำนวณได้
df	หมายถึง	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม		
1.1 ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมมากกว่า 10 ปี	45	21.00
1.2 ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 5-10 ปี	76	35.50
1.3 ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมน้อยกว่า 5 ปี	93	43.50
รวม	214	100.00
2. ขนาดโรงเรียน		
2.1 ขนาดใหญ่พิเศษ	23	10.74
2.2 ขนาดใหญ่	28	13.10
2.3 ขนาดกลาง	140	65.42
2.4 ขนาดเล็ก	23	10.74
รวม	214	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาคือ ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 5-10 คิดเป็นร้อยละ 35.50 น้อยที่สุดคือ ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.00 และเมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียน

ขนาดกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.42 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 13.10 และต่อมาเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดเล็กเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.74

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ดังตารางที่ 4.2 - 4.6

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 โดยภาพรวม

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. ด้านนักเรียน	4.04	0.61	มาก	1
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.67	0.69	มาก	4
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.83	0.64	มาก	2
4. ด้านเครื่องมือ	3.74	0.66	มาก	3
รวมทุกด้าน	3.82	0.58	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$, S.D.=0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านนักเรียน ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.61) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.83$, S.D.=0.64) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.69) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ด้านนักเรียน

ด้านนักเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. จัดปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อสร้างเจตคติที่ดีร่วมกัน ระหว่างนักเรียนพิการเรียนร่วมและนักเรียนปกติ	3.81	0.89	มาก	9
2. จัดให้นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติใน ชั้นเรียนอย่างเหมาะสมและมีระดับความสามารถ ใกล้เคียงกับนักเรียนปกติ	4.13	0.76	มาก	3
3. การเตรียมความพร้อมในด้านวิชาการสำหรับ นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ	4.12	0.79	มาก	5
4. การเตรียมความพร้อมในด้านอารมณ์สำหรับ นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ	4.15	0.75	มาก	2
5. การเตรียมความพร้อมในด้านสังคมสำหรับ นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ	4.13	0.82	มาก	3
6. การเตรียมความพร้อมในด้านการช่วยเหลือตนเอง ในกิจวัตรประจำวัน ให้สามารถอยู่ร่วมกับนักเรียน ปกติได้อย่างปกติสุข	4.27	0.80	มาก	1
7. การเตรียมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของ นักเรียนพิการเรียนร่วม	3.95	0.78	มาก	8
8. เตรียมความพร้อมนักเรียนปกติให้มีความเข้าใจ มีความคิดที่ดี ยอมรับความสามารถ และให้ความ ช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างถูกวิธี	3.98	0.77	มาก	7
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริม ให้นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด	4.05	0.85	มาก	6
รวมเฉลี่ย	4.04	0.61	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 โดยภาพรวมด้านนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.61) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดสามลำดับ คือ ข้อ 6 การเตรียมความพร้อมในด้านการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันให้สามารถอยู่ร่วมกับนักเรียนปกติได้อย่างปกติสุข ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.80) รองลงมาคือ ข้อ 4 การเตรียมความพร้อมในด้านอารมณ์สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.75) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 10 ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองมีการประชุมวางแผนร่วมกันในการเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ($\bar{X}=3.77$, S.D.=0.93)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ด้านสภาพแวดล้อม

ด้านสภาพแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ชุมชน ผู้ปกครองมีส่วนร่วม กำหนดนโยบาย และร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม	3.67	0.92	มาก	6
2. คำสั่งและแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายงาน ผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานอย่างชัดเจน	4.02	0.91	มาก	1
3. การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น สนามเด็กเล่น สวนหย่อม ฯลฯ	3.98	0.97	มาก	2
4. ปรับปรุงห้องน้ำ ห้องส้วม ให้เพียงพอและเหมาะสมกับความพิการของนักเรียนพิการเรียนร่วมพร้อมมีป้ายสัญลักษณ์บ่งบอกอย่างชัดเจน	3.62	1.20	มาก	9
5. ทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกาย ที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นในอาคารเรียนอาคารประกอบ	2.77	1.53	ปานกลาง	10
6. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น มุมพักผ่อน ป้ายเตือนต่างๆ มุมอ่านหนังสือ	3.72	0.97	มาก	5

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ด้านสภาพแวดล้อม (ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนพิการเรียนร่วมได้รับการเรียนร่วมในชั้นปกติทั่วไปให้มากที่สุด	3.87	0.81	มาก	3
8. ให้ความรู้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็กได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นในโรงเรียน เข้าใจและยอมรับนักเรียนพิการเรียนร่วม	3.80	0.86	มาก	4
9. กำจัดแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียน	3.63	0.96	มาก	8
10. ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วม	3.64	0.89	มาก	7
รวมเฉลี่ย	3.67	0.69	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 โดยภาพรวมด้านสภาพแวดล้อม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.69) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 2 กำจัดและแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อมอบหมายงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานอย่างชัดเจน ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.91) รองลงมา คือ ข้อ 3 การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น สนามเด็กเล่น สวนหย่อม ฯลฯ ($\bar{X}=3.98$, S.D.=0.97) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 5 ทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นในอาคารเรียนอาคารประกอบ ($\bar{X}=2.77$, S.D.=1.53)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านการดำเนินการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. ปรับหลักสูตรเพื่อเอื้อในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม	3.74	0.87	มาก	8
2. ประชุมผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้อง และจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)	3.90	0.94	มาก	5
3. จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	4.09	0.88	มาก	1
4. จัดทำแผนการสอนและประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน	3.95	0.92	มาก	3
5. ใช้เทคนิคการสอนกับนักเรียนพิการเรียนร่วมมี 3 เทคนิค คือ 1) การวิเคราะห์งาน 2) การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน 3) ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน	3.99	0.78	มาก	2
6. รายงานความก้าวหน้าของนักเรียนและปรับ IEP ปีละอย่างน้อย 2 ครั้ง	3.91	0.92	มาก	4
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานที่ เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมเข้าร่วมกับนักเรียนปกติ เป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ	3.60	1.01	มาก	10
8. ตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วม	3.65	0.86	มาก	9
9. จำแนก คัดแยกนักเรียนพิการเรียนร่วม และส่งต่อนักเรียนพิการเรียนร่วมเข้ารับการศึกษาตามความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล ให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ	3.76	0.94	มาก	6
10. จัดตารางให้บริการสอนเสริมที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนพิการเรียนร่วม	3.75	0.83	มาก	7
รวมเฉลี่ย	3.83	0.64	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 โดยภาพรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$, S.D.=0.64) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 3 จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IP) ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.88) รองลงมาคือ ข้อ 5 ใช้เทคนิคการสอนกับนักเรียนพิการเรียนร่วมมี 3 เทคนิค คือ 1) การวิเคราะห์งาน 2) การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน 3) ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.78) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อ 7 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานที่ เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมเข้าร่วมกับนักเรียนปกติเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.60$, S.D.=1.01)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ด้านเครื่องมือ

ด้านเครื่องมือ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ในการจัดการเรียนร่วมที่ชัดเจนให้เป็นแนวทางการดำเนินการจัดการเรียนร่วม	3.79	0.79	มาก	5
2. การจัดสรรงบประมาณ ในการจัดการเรียนร่วมให้เป็นการเฉพาะ มีการจัดทำบัญชี การตรวจสอบ และการวิเคราะห์งบประมาณที่ชัดเจน	3.73	0.88	มาก	6
3. จัดทำแผนการสื่อสาร การประสานงานกับบุคคลอื่น การประสานงานกับผู้ปกครอง การประสานงานกับนักวิชาชีพหรือผู้เชี่ยวชาญ	3.72	0.90	มาก	7
4. จัดทำแผน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมที่สอดคล้องและเป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ	3.87	0.85	มาก	3
5. นำเทคโนโลยีที่คนพิการใช้ เข้ามาช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วม สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข	3.66	1.10	มาก	9

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ด้านเครื่องมือ (ต่อ)

ด้านเครื่องมือ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
6. นำสิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่อุปกรณ์เครื่องมือ โครงสร้างสถาปัตยกรรม (ทางลาดเอียง) สิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมได้รับการศึกษา โดยสะดวก	3.31	1.22	ปานกลาง	10
7. นำสื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา หรือเครื่องมือช่วยให้นักเรียนพิการเรียน ร่วมเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เกิดความเข้าใจ ดีขึ้นและรวดเร็ว	3.89	0.76	มาก	2
8. จัดให้มีการบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษา ของนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น การสอนเสริมการ ผลิตสื่อการเรียนการสอน	3.94	0.74	มาก	1
9. จัดทำหลักสูตร ตำรา หรือการให้ความรู้ในรูปแบบ อื่นๆ ที่เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วม	3.72	0.88	มาก	7
10. ให้ความช่วยเหลืออื่นๆ สำหรับนักเรียนพิการ เรียนร่วม เช่น การฝึกอบรมอาชีพ การแนะแนวทาง การศึกษาและการประกอบอาชีพ	3.81	0.87	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.74	0.66	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียน
จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 โดยภาพรวมด้าน
เครื่องมือ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, S.D.=0.66) เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
คือ ข้อ 8 จัดให้มีการบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น การสอน
เสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.74) รองลงมาคือ ข้อ 7 นำสื่อทางการศึกษา
ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หรือเครื่องมือช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมเกิดการ
เรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เกิดความเข้าใจดีขึ้นและรวดเร็ว ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.76) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คือ ข้อ 6 นำสิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่อุปกรณ์เครื่องมือ โครงสร้างสถาปัตยกรรม (ทางลาดเอียง) สิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมได้รับการศึกษาโดยสะดวก ($\bar{X}=3.31$, S.D.=1.22)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 โดยจำแนกตามประสบการณ์สอนในเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดโรงเรียน

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม

สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	ประสบการณ์สอนในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม								
	น้อยกว่า 5 ปี			5 – 10 ปี			มากกว่า 10 ปี		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านนักเรียน	4.01	0.62	มาก	3.98	0.62	มาก	4.17	0.58	มาก
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.67	0.66	มาก	3.60	0.71	มาก	3.80	0.70	มาก
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.80	0.66	มาก	3.77	0.64	มาก	4.01	0.60	มาก
4. ด้านเครื่องมือ	3.77	0.69	มาก	3.64	0.63	มาก	3.86	0.61	มาก
รวมทุกด้าน	3.81	0.57	มาก	3.75	0.58	มาก	3.96	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.7 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.84$, S.D.=0.57) และเมื่อพิจารณาตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมน้อยกว่า 5 ปี มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$, S.D.=0.57) รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 5-10 ปี มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, S.D.=0.58) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมมากกว่า 10 ปี มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$, S.D.=0.56)

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม

การบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	.99	0.49	1.30	0.27
	ภายในกลุ่ม	211	79.45	0.38		
	รวม	213	80.44			
2. ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.12	0.56	1.18	0.31
	ภายในกลุ่ม	211	99.56	0.47		
	รวม	213	100.68			
3. ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.88	0.94	2.30	0.10
	ภายในกลุ่ม	211	86.21	0.41		
	รวม	213	88.09			
4. ด้านเครื่องมือ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.40	0.70	1.63	0.20
	ภายในกลุ่ม	211	90.41	0.43		
	รวม	213	91.80			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.24	0.62	1.88	0.16
	ภายในกลุ่ม	211	69.80	0.33		
	รวม	213	71.04			

จากตารางที่ 4.8 พบว่าความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	ขนาดโรงเรียน											
	เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่พิเศษ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านนักเรียน	3.87	0.68	มาก	3.98	0.61	มาก	4.29	0.61	มาก	4.26	0.46	มาก
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.43	0.82	ปานกลาง	3.61	0.64	มาก	3.76	0.73	มาก	4.18	0.58	มาก
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.50	0.75	ปานกลาง	3.84	0.59	มาก	3.70	0.68	มาก	4.26	0.59	มาก
4. ด้านเครื่องมือ	3.42	0.63	ปานกลาง	3.67	0.64	มาก	3.91	0.54	มาก	4.32	0.57	มาก
รวมทุกด้าน	3.56	0.66	มาก	3.77	0.56	มาก	3.91	0.48	มาก	4.25	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.9 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.56) เมื่อพิจารณาจากขนาดโรงเรียนพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.52) รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$, S.D.= 0.48) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โรงเรียนขนาดเล็ก มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$, S.D.=0.66)

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การบริหารจัดการ โดยใช้โครงสร้างซีท	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ด้านนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.97	1.32	3.63	0.014*
	ภายในกลุ่ม	210	76.47	0.36		
	รวม	213	80.44			
ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	8.01	2.67	6.05	0.001**
	ภายในกลุ่ม	210	92.67	0.44		
	รวม	213	100.68			
กิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	7.23	2.41	6.26	0.000**
	ภายในกลุ่ม	210	80.86	0.38		
	รวม	213	88.09			
เครื่องมือ	ระหว่างกลุ่ม	3	11.60	3.87	10.13	0.000**
	ภายในกลุ่ม	210	80.20	0.38		
	รวม	213	91.80			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	6.48	2.16	7.02	0.000**
	ภายในกลุ่ม	210	64.57	0.31		
	รวม	213	71.04			

หมายเหตุ **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการเซฟเฟ่ ปรากฏดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการ
เรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การบริหาร จัดการเรียนร่วม	ขนาดโรงเรียน	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	Post Hoc
ด้านนักเรียน	1. เล็ก	0.888	0.120	0.188	-
	2. กลาง		0.118	0.230	
	3. ใหญ่			0.999	
	4. ใหญ่พิเศษ				
ด้าน สภาพแวดล้อม	1. เล็ก	0.677	0.373	0.003**	1,2<4
	2. กลาง		0.769	0.003**	
	3. ใหญ่			0.170	
	4. ใหญ่พิเศษ				
ด้านกิจกรรม การเรียน การ สอน	1. เล็ก	0.119	0.751	0.001**	1,2,3<4
	2. กลาง		0.723	0.033*	
	3. ใหญ่			0.017*	
	4. ใหญ่พิเศษ				
ด้านเครื่องมือ	1. เล็ก	0.888	0.120	0.000**	1,2<4
	2. กลาง		0.292	0.000**	
	3. ใหญ่			0.150	
	4. ใหญ่พิเศษ				
โดยรวมทุกด้าน	1. เล็ก	0.380	0.159	0.001*	1,2<4
	2. กลาง		0.697	0.003*	
	3. ใหญ่			0.191	
	4. ใหญ่พิเศษ				

หมายเหตุ **หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ครูผู้สอนที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียนเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) โดยรวมทุกด้านเป็นดังนี้ โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนักเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเครื่องมือ โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 โดยทำการสัมภาษณ์มุมมองของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า

1) ด้านนักเรียน

จัดให้เด็กพิการเรียนร่วมได้มีโอกาสได้เรียนชั้นเดียวกันกับเด็กปกติตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียน เด็กปกติทั่วไปได้รับบริการเรียนรู้ในและนอกห้องเรียนอย่างไรเด็กพิการเรียนร่วมก็ควรเรียนรู้เช่นเดียวกัน เพื่อให้เด็กเข้าใจกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ลักษณะของการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นการกระทำสิ่งต่างๆ ร่วมกัน เพื่อให้เด็กพิการเรียนร่วมสามารถพัฒนาตนเองได้ควบคู่กับเด็กปกติ ในขณะที่เด็กปกติก็จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับเด็กพิการเรียนร่วมส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กปกติรู้จักการช่วยเหลือเด็กพิการเรียนร่วมในชั้นเรียน รวมทั้งการทำกิจกรรมร่วมกัน ที่สำคัญให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อจะได้มีส่วนร่วมกันการพัฒนาบุตรหลานของตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2) ด้านสภาพแวดล้อม

ควรปรับปรุงและจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน โดยจัดให้มีมุมต่างๆ ภายในห้องเรียนให้เหมาะกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมแต่ละประเภทที่เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนนั้นๆ มีการจัดตารางสอนเสริมและรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นในการใช้สถานที่ เช่น การเรียนการสอนที่เน้นปฏิบัติจริง การใช้แหล่งเรียนรู้โดยเฉพาะแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนควรใช้

ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์ให้มากที่สุด ควรจัดสภาพห้องน้ำ ห้องส้วม สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้มีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วมแต่ละประเภท

3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

มีการปรับหลักสูตรจากหลักสูตรปกติทั่วไปให้เป็นหลักสูตรเฉพาะของเด็กพิการเรียนร่วม โดยแยกจากหลักสูตรเด็กปกติทั่วไปอย่างชัดเจน แต่จะต้องให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรนักเรียนปกติและมีความยืดหยุ่นสูง เพื่อการวางแผน การวางแผนเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน และจะต้องปรับวิธีการวัด การประเมินผลการเรียน ที่แตกต่างจากเด็กปกติทั่วไปให้มีความสอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล วิธีการประเมินตามสภาพจริงอย่างแท้จริง ต้องมีจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนด้วย วิธีการวัดการประเมินผลต้องเป็นไปตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ควรให้มีการติดตามนิเทศ ตรวจสอบเพื่อการช่วยเหลือด้านการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมจากผู้บริหารสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด

4) ด้านเครื่องมือ

ควรมีการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนร่วมอย่างจริงจัง หน่วยงานต้นสังกัดต้องสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร สื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนร่วม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรีเขต 1 2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียน 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร ในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 สมมติฐานการวิจัย คือ 1) โรงเรียนที่มีครูมีประสบการณ์สอนในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมต่างกัน มีการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) แตกต่างกัน 2) โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) แตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนใน โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำนวน 478 คน จาก 36 โรงเรียน และผู้บริหารในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม จำนวน 36 คน จาก 36 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยกำหนดโดยใช้ตารางของเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp.607-710) คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำนวน 214 คน จาก 36 โรงเรียน และผู้บริหารในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 จำนวน 36 คน จาก 36 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประเมินค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale) และแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ค่า F-test (One-Way ANOVA) และ Post-Hoc test

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 สรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 และเป็นโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 65.42

5.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ทั้ง 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การเตรียมความพร้อมในด้านการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันให้สามารถอยู่ร่วมกับนักเรียนปกติได้อย่างปกติสุข ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การเตรียมความพร้อมในด้านอารมณ์สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองมีการประชุมวางแผนร่วมกันในการเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ

สภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีคำสั่งและแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น สนามเด็กเล่น สวนหย่อม ฯลฯ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นในอาคารเรียนอาคารประกอบ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IP) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ใช้เทคนิคการสอนกับนักเรียนพิการเรียนร่วมมี 3 เทคนิค คือ 1) การวิเคราะห์งาน 2) การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน 3) ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานที่ เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมเข้าร่วมกับนักเรียนปกติเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

ด้านเครื่องมือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า จัดให้มีการบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น การสอนเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นำสื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หรือเครื่องมือช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เกิดความเข้าใจดีขึ้นและรวดเร็ว และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นำสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ อุปกรณ์เครื่องมือ

โครงสร้างสถาปัตยกรรม (ทางลาดเอียง) สิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมได้รับการศึกษาโดยสะดวก

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

5.2.3.1 การเปรียบเทียบจำแนกตามประสบการณ์สอนในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5.2.3.2 การเปรียบเทียบจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ภาพรวมโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายด้านพบว่า ด้านนักเรียนไม่แตกต่างกัน ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลาง แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเครื่องมือ โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลาง แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.4 ผลของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร ในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 โดยทำการสัมภาษณ์มุมมอง แนวคิด วิธีการ แนวทางของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า มีการระบุวิธีการ องค์ประกอบต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาการดำเนินงานบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ซึ่งประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

5.2.4.1 ด้านนักเรียน จัดให้เด็กพิการเรียนร่วมได้มีโอกาสได้เรียนชั้นเดียวกันกับเด็กปกติตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียน เด็กปกติทั่วไปได้รับบริการเรียนรู้ในและนอกห้องเรียนอย่างไร เด็กพิการเรียนร่วมก็ควรเรียนรู้เช่นเดียวกัน เพื่อให้เด็กเข้าใจกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ลักษณะของการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นการกระทำสิ่งต่างๆร่วมกัน เพื่อให้เด็กพิการเรียนร่วมสามารถพัฒนาตนเองได้ควบคู่กับเด็กปกติ ในขณะที่เด็กปกติก็จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับเด็กพิการเรียนร่วม ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กปกติรู้จักการช่วยเหลือเด็กพิการเรียนร่วมในชั้นเรียน รวมทั้งการทำกิจกรรมร่วมกัน ที่สำคัญให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อจะได้มีส่วนร่วมกันการพัฒนาบุตรหลานของตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

5.2.4.2 ด้านสภาพแวดล้อม ควรปรับปรุงและจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน โดยจัดให้มีมุมต่างๆ ภายในห้องเรียนให้เหมาะกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม

แต่ละประเภทที่เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนนั้นๆ มีการจัดตารางสอนเสริมและรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นในการใช้สถานที่ เช่น การเรียนการสอนที่เน้นปฏิบัติจริง การใช้แหล่งเรียนรู้โดยเฉพาะแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน ควรใช้ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์ให้มากที่สุด ควรจัดสภาพห้องน้ำ ห้องส้วม สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้มีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วมแต่ละประเภท

5.2.4.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีการปรับหลักสูตรจากหลักสูตรปกติทั่วไปให้เป็นหลักสูตรเฉพาะของเด็กพิการเรียนร่วม โดยแยกจากหลักสูตรเด็กปกติทั่วไปอย่างชัดเจน แต่จะต้องให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรนักเรียนปกติและมีความยืดหยุ่นสูง เพื่อการวางแผน การวางแผนเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน และจะต้องปรับวิธีการวัด การประเมินผลการเรียน ที่แตกต่างจากเด็กปกติทั่วไปให้มีความสอดคล้องกับสภาพความพร้อมของนักเรียนเป็นรายบุคคล วิธีการประเมินตามสภาพจริงอย่างแท้จริง ต้องมีจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IP) และแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนด้วย วิธีการวัดการประเมินผลต้องเป็นไปตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ควรให้มีการติดตาม นิเทศ ตรวจสอบ เพื่อการช่วยเหลือด้านการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมจากผู้บริหารสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด

ด้านเครื่องมือควรมีการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนร่วมอย่างจริงจัง หน่วยงานต้นสังกัดต้องสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร สื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนร่วม

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.3.1 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 โดยภาพรวมพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 ที่จัดการเรียนร่วม มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดการเรียนร่วม ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ให้โรงเรียนในสังกัดเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมถึงนักเรียนพิการสามารถเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรพัฒน์ วิภาสวัตต์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า สภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าใน

การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้มีการปรับหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และผู้บริหารใช้การบริหารงาน โดยใช้โรงเรียนเป็นพื้นฐาน ดังนั้น บุคลากรทุกคนต่างมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน โดยยึดวัตถุประสงค์และจุดหมายของการพัฒนาเดียวกัน

5.3.1.1 ด้านนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะโรงเรียนและครูผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ส่งเสริมให้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อให้นักเรียนพิการเรียนร่วมและนักเรียนปกติ สามารถเรียนร่วมกันได้ รวมทั้งช่วยเหลือสนับสนุนให้การจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพและทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ จาตุรงค์ เจริญนำ (2558) พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซิท ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ด้านนักเรียน พบว่า อยู่ในระดับมาก และกล่าวไว้ว่า นักเรียนส่วนมากผ่านการเรียนมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จึงมีการเตรียมความพร้อมเด็กพิการแรกเริ่มตามแผนที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รจเรข ขจรแย้ม (2553) กล่าวว่า การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการ ในโรงเรียนปกติ ด้านนักเรียน Student มีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ มีการจัดการเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และชุมชน ต้องร่วมมือกันเป็นทีม และมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม สร้างเจตคติให้เกิดกับโรงเรียน ครอบครัว ผู้นำชุมชนและสังคม

5.3.1.2 ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมให้ความสำคัญกับนักเรียนพิการเรียนร่วม รวมทั้งครูผู้สอน ได้เล็งเห็นถึงการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม รวมทั้งให้ความรู้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นในโรงเรียน เข้าใจและยอมรับนักเรียนพิการเรียนร่วม และมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ชุมชน ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย และร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รดา ธรรมพูนพิสัย (2556) กล่าวว่า ด้านสภาพแวดล้อม ให้มีการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน รวมทั้งห้องปฏิบัติการให้เป็นแหล่งเรียนรู้ จัดให้มีการปรับหลักสูตร มีการประเมินสภาพจริง และครูต้องมียุทธศาสตร์ความรู้ในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรพัฒน์ วิภาคสวัสดิ์ (2555) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อม ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม หรือโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อเด็กพิเศษแต่ละประเภท

5.3.1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะมีการปรับหลักสูตรเพื่อเอื้อในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม มีการประชุมผู้ปกครองผู้เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนร่วม และมีจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IP) ที่เป็นไปตามหลักของการจัดการเรียนร่วม รวมทั้งจำแนก คัดแยกนักเรียนพิการเรียนร่วม และส่งต่อนักเรียนพิการเรียนร่วมเข้ารับการศึกษิตตามความสามารถ และความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล ให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รจเรช ขจรเข้ม (2553) กล่าวว่า การบริหาร โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน Activities มีการนิเทศติดตามผลอย่างเป็นระบบ และนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนร่วมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีการะงานอื่นน้อยลง และจัดครูที่มีความรู้ความสามารถความเข้าใจความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะสำหรับการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รดาธรรมพูนพิสัย (2556) กล่าวว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้ทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด โดยใช้กิจกรรมวิธีการเทคนิคและสื่อการสอนที่หลากหลาย การประเมินผลการเรียนหรือการร่วมกิจกรรมควรใช้วิธีการและเกณฑ์ที่แตกต่างกับนักเรียนปกติทั่วไป โดยให้สอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของนักเรียน ผู้บริหารควรมีความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษาพิเศษควรกำกับให้มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IP) ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างแท้จริง ใช้การนิเทศกำกับติดตามเพื่อให้มีการรายงานความก้าวหน้าต่อผู้บริหาร โรงเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง การส่งต่อเพื่อการเลื่อนชั้น ควรทำสมุดรายงานผลการเรียนเป็นพิเศษโดยระบุจุดเด่นจุดด้อยที่เด็กควรได้รับการพัฒนาอย่างชัดเจน

5.3.1.4 ด้านเครื่องมือ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมมีการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ พันธกิจ ในการจัดการเรียนร่วมให้เป็นไปตามนโยบายของการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ รวมทั้งได้รับการจัดสรรงบประมาณจากหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ เมืองซอง (2555) กล่าวว่า ด้านเครื่องมือจะต้องมีการจัดทำแนวนโยบาย พันธกิจ วัตถุประสงค์ ที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนร่วม จัดสรรงบประมาณเพียงพอ ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่ให้ความช่วยเหลือโดยต้องคำนึงถึงผู้เรียนจะต้องได้ประโยชน์มากที่สุด และสอดคล้อง

กับงานวิจัยของ จีรนนท์ อัครบาล (2553) ที่กล่าวว่าจะต้องมีการประสานงานขอความร่วมมือจาก องค์การทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ และในการสนับสนุนใน โครงการที่มีการจัดให้มีการเรียนการสอนของนักเรียนพิการที่เรียนร่วมกันได้อย่างมีคุณภาพ โดยที่ ทางโรงเรียนต้องอาศัยการบริหารจัดการให้มีงบประมาณอย่างเพียงพอ

5.3.2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของ โรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

5.3.2.1 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 จำแนก ตามประสบการณ์สอนนักเรียนพิการเรียนร่วม พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะครูผู้สอนได้รับการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม มีการวางแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด อีกทั้งต้นสังกัดได้ จัดสรรงบประมาณให้กับโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม รวมทั้งการให้ความรู้ในการจัดการเรียนการสอน ให้ครูผู้สอนมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง สร้างแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปในทิศทาง เดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จาตุรงค์ เจริญนำ (2558) พบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการ บริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียน ร่วม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.2.2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 จำแนก ตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมทุกด้าน โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียน ขนาดใหญ่ แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะ ขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีความพร้อมในการดำเนินงาน อีกทั้งโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันจะได้รับ จัดสรรงบประมาณ บุคลากร ทำให้การดำเนินการในความพร้อมของโรงเรียนที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จาตุรงค์ เจริญนำ (2558) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า ผลการเปรียบเทียบ สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านสภาพ แวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือมีการปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียน

ขนาดกลาง การบริหารงานไม่ซับซ้อน ซึ่งจำนวนนักเรียนและครูผู้สอนมีความเหมาะสม การส่งงานส่งผ่านไปยังครูผู้สอนโดยตรง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีการมอบหมายงานจะผ่านกระบวนการหลายลำดับ เช่น ผู้บริหารโรงเรียนจะส่งการผ่านรองผู้อำนวยการ ไปยังหัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าฝ่ายและหัวหน้างานตามลำดับ ซึ่งแต่ละฝ่ายจะมอบหมายงานไปยังครูผู้สอนที่รับผิดชอบต่อไป ทำให้ครูผู้สอนไม่ได้รับมอบหมายงานโดยตรงจึงทำให้การมอบหมายงานอาจจะไม่ครบถ้วนตามนโยบายที่ได้รับมา และในโรงเรียนขนาดเล็กมีบุคลากรน้อย จึงเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน อีกทั้งการได้รับจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพที่เท่าเทียมกัน ดังนั้น โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจึงมีความพร้อมที่แตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุรงค์ เจริญนำ (2558) ได้ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษนั้นจะเป็นโรงเรียนที่มีการคัดกรองนักเรียนเพื่อเน้นในเรื่องของวิชาการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนประจำจังหวัด ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลาง จะเป็นโรงเรียนประจำอำเภอ ซึ่งมีงบประมาณสนับสนุนและเน้นการให้บริการกับนักเรียนในเขตพื้นที่ และยังมีนักเรียนพิการเรียนร่วมค่อนข้างเยอะ ทำให้มีความพร้อมทางการจัดการเรียนร่วม ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กนั้นจะขาดแคลนงบประมาณและเน้นบริการในเขตตำบลของตนเอง จึงทำให้อาจมีความพร้อมอยู่บ้างแต่ไม่เป็นการสะดวกต่อผู้ปกครองที่จะนำนักเรียนพิการมาเรียน เนื่องจากอยู่ใกล้ชุมชนที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรพัฒน์ วิภาคสวัสดิ์ (2555) ได้ศึกษาสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้กล่าวว่า สภาพในการบริหารจัดการแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำในโรงเรียนขนาดกลาง การบริหารงานไม่ซับซ้อน การส่งงานจะส่งผ่านไปยังครูผู้สอนโดยตรง อีกทั้งจำนวนนักเรียนและจำนวนครูเหมาะสม ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนขนาดใหญ่การมอบหมายงานจะผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน ทำให้การทำงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และในโรงเรียนขนาดเล็กที่มีบุคลากรน้อย ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน อีกทั้งงบประมาณไม่เพียงพอต่อการบริหารงานทำให้ผลการดำเนินงานไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร

5.3.3 ผลของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร ในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

5.3.3.1 ด้านนักเรียน จะมีแนวทางการพัฒนา คือ จัดให้เด็กพิการเรียนร่วมได้มีโอกาสได้เรียนชั้นเดียวกันกับเด็กปกติตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียน เด็กปกติทั่วไปได้รับการเรียนรู้ในและนอกห้องเรียนอย่างไรเด็กพิการเรียนร่วมก็ควรเรียนรู้เช่นเดียวกัน เพื่อให้เด็กเข้าใจกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ลักษณะของการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นการกระทำสิ่งต่างๆ ร่วมกัน เพื่อให้เด็กพิการเรียนร่วมสามารถพัฒนาตนเองได้ควบคู่กับเด็กปกติ ในขณะที่เด็กปกติก็จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับเด็กพิการเรียนร่วม ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กปกติรู้จักการช่วยเหลือเด็กพิการเรียนร่วมในชั้นเรียน รวมทั้งการทำกิจกรรมร่วมกัน ที่สำคัญให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อจะได้มีส่วนร่วมกันการพัฒนาบุตรหลานของตนเองได้เต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับ จาตุรงค์ เจริญนำ (2558) แนวทางการพัฒนาด้านนักเรียนต้องการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยที่มีการใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพ พร้อมทั้งต้องปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม โดยต้องมีการดำเนินงานในรูปแบบของกิจกรรมเพื่อให้เด็กนักเรียนมีความสุข ดังนั้น การจัดกิจกรรมต้องได้รับความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ปกครอง ชุมชน ครู ผู้บริหาร เพื่อนนักเรียนหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในเวลาเรียนและหลังเลิกเรียน ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลที่ว่า การสร้างการเรียนรู้ของการจัดการเรียนร่วมต้องมีกระบวนการ โดยใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนพิการเรียนร่วมเพื่อมีทักษะที่จำเป็นครบทุกด้าน

5.3.3.2 ด้านสภาพแวดล้อม จะมีแนวทางการพัฒนา คือ ควรปรับปรุงและจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน โดยจัดให้มีมุมต่างๆ ภายในห้องเรียนให้เหมาะกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมแต่ละประเภทที่เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนนั้นๆ มีการจัดตารางสอนเสริมและรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นในการใช้สถานที่ เช่น การเรียนการสอนที่เน้นปฏิบัติจริง การใช้แหล่งเรียนรู้โดยเฉพาะแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนควรใช้ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์ให้มากที่สุด ควรจัดสภาพห้องน้ำ ห้องส้วม สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้มีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วมแต่ละประเภท สอดคล้องกับ ไพลิน ปุกกะ (2553) กล่าวสภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเป็นการจัดบรรยากาศ เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ควรจัดการสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่มีการดูแลรักษา รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์บุคคลที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ จาตุรงค์ เจริญนำ (2558) แนวทางการพัฒนาด้านสภาพแวดล้อมนั้นในห้องเรียนควรมีบริการที่จำเป็น มีสื่อการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนให้เพียงพอและเหมาะสม ภายในอาคารเรียนควรปรับสภาพอุปกรณ์ต่างๆ เช่น ประตู บันได ห้องน้ำ พื้น แสงสว่าง ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วม ควรจัด

ทำระบบข้อมูลสารสนเทศที่เก็บข้อมูลย้อนหลังไว้จนกว่านักเรียนจะจบการศึกษา และควรจัดการให้บุคคลที่มีส่วนร่วมกับนักเรียนพิจารณาการเรียนร่วม คือ ผู้ปกครอง ชุมชน ครู ผู้บริหาร นักเรียนปกติ รับประทาน และมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็น และ โรงเรียนควรมีแผนงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กพิเศษเรียนร่วม โดยเฉพาะสาเหตุ คือ เด็กพิการเรียนร่วม เป็นเด็กที่อาจจะไม่มีความสามารถในการพัฒนาได้มากนักจากการเรียนปกติ ทั้งนี้มีสาเหตุจากสภาพความบกพร่องในด้านร่างกาย สติปัญญา และอารมณ์ จำเป็นต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการของเด็ก

5.3.3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จะมีแนวทางการพัฒนา คือ มีการปรับหลักสูตรจากหลักสูตรปกติทั่วไปให้เป็นหลักสูตรเฉพาะของเด็กพิการเรียนร่วม โดยแยกจากหลักสูตรเด็กปกติทั่วไปอย่างชัดเจน แต่จะต้องให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรนักเรียนปกติและมีความยืดหยุ่นสูง เพื่อการวางแผน การวางแผนเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน และจะต้องปรับวิธีการวัด การประเมินผลการเรียนที่แตกต่างจากเด็กปกติทั่วไปให้มีความสอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล วิธีการประเมินตามสภาพจริงอย่างแท้จริง ต้องมีจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนด้วย วิธีการวัดการประเมินผลต้องเป็นไปตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ควรให้มีการติดตาม นิเทศ ตรวจสอบเพื่อการช่วยเหลือด้านการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมจากผู้บริหารสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด สอดคล้องกับ ฟ้าดิน ปุ่กกะ (2553) แนวทางการพัฒนาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดกิจกรรมตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) คือ จัดตามสภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนกลุ่มนี้ได้มีการพัฒนาตนเอง มีการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง มีการยืดหยุ่นเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน ครูควรจัดให้มีการจัดให้นักเรียนปกติที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นได้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องต้องการพิเศษ โดยที่มีครูคอยชี้แนะ และควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอบอุ่น เน้นกิจกรรมมากกว่าเนื้อหาวิชาการ เพราะกิจกรรมเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้ปฏิบัติมากที่สุด สามารถช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ

5.3.3.4 ด้านเครื่องมือ จะมีแนวทางการพัฒนา คือ ควรมีการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนร่วมอย่างจริงจัง หน่วยงานต้นสังกัดต้องสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร สื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนร่วม ผู้บริหาร ครู ชุมชน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา ต้องร่วมมือร่วมใจมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ จาตุรงค์ เจริญนำ (2558) กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาด้าน

เครื่องมือควรมีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน มีแผนงานโครงการให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีส่วนร่วมสนับสนุนและดำเนินงานด้านการเรียนร่วม จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับจำนวนเด็กพิการเรียน จัดหาสื่อและเครื่องมือในการอำนวยความสะดวก ตามด้านการบกรรอง และพัฒนานักเรียนเป็นเลิศตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล และสอดคล้องกับ รดา ธรรมพูนพิสัย (2556) กล่าวว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน ควรจัดสรรและจัดหางบประมาณ รวมทั้งจัดหาบุคลากรทางการศึกษาพิเศษให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้โรงเรียนมีงบประมาณ และบุคลากรด้านการศึกษาพิเศษที่เพียงพอ ควรมีการจัดการอบรมครูให้ความรู้แก่ครูด้านการผลิต และใช้สื่อทั้งที่เป็นเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 จากการศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 โรงเรียนควรพัฒนาครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน เช่น การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดแยกคัดกรอง เทคนิคการสอน การจัดการชั้นเรียน การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) การวัดและประเมินผลโดยวิธีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงานด้านการจัดการเรียนร่วม อีกทั้งหน่วยงานต้นสังกัดควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการเรียนร่วม และให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนพิการได้มีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

5.4.2 จากการเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 เห็นได้ว่าด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนขนาดเล็กมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ยังไม่พร้อม ไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนเท่าที่ควร ดังนั้น โรงเรียนควรวางแผนการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความพร้อมต่อการจัดการเรียนร่วม

5.4.3 จากการหาแนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าหน่วยงานต้นสังกัดมีนโยบายในการจัดการเรียนร่วมให้มื่ออย่างทั่วถึง แต่โรงเรียนยังขาดสื่อ เทคโนโลยี วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ดังนั้น หน่วยงานต้นสังกัดควรส่งเสริมอย่างจริงจัง โดยการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการเตรียมความพร้อมในการบริหาร

จัดการเรียนร่วม รวมทั้ง โรงเรียนต้องจัดหางบประมาณ ประสานความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ใน การสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมต่อไป

5.4.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.4.4.1 ควรมีการศึกษาพัฒนาการของนักเรียนพิการเรียนร่วม

5.4.4.2 ควรศึกษาความคิดเห็นและทัศนคติของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง ต่อการบริหารจัดการเรียนร่วม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ อินทร์น้อย. (2553). กระบวนการการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณิศรทางการศึกษา พ.ศ.2552.
กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- ขจรพัฒน์ วิภาคสวัสดิ์. (2555). สภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ
จังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์).
- จิรนนท์ อัครบาล. (2553). ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยบูรพา).
- จาดุรงค์ เจริญนำ. (2558). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)
และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาชั้น
พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ฉวีวรรณ เมืองซอง. (2555). การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียน
ร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่).
- ชวนชม บุญศิริ. (2550). กระบวนการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษ เรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทในจังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่).
- ณัชพร ศุภสมุทร์. (2554). คู่มือการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการ
และสติปัญญาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ:
กรมสุขภาพจิต.
- นิติพล ปิลวาสน์. (2556). การเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. สืบค้นจาก
<http://www.taamkru.com/th>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เบญจมา ชลทานนท์. (2546). **คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท**. กรุงเทพฯ: เทพายการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญจันทร์ จันทร์เจียม. (2548). **การบริหารสถานศึกษาแบบกระจายอำนาจของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี).
- ผดุง อารยวิญญู. (2542). **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพัฒนา.
- เพชรรัตน์ ยศคำแหง. (2558). **การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- พีระพัฒน์ ชูชัย. (2548). **ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอบึงสามพัน จังหวัดปัตตานี**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ).
- ไพโรจน์ ปุกมะ. (2553). **การจัดการเรียนร่วมของครูในโรงเรียนแก่นนำระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- มนทิพย์ ทรงกิตติพิศาล. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- ยุคนันท์ หวานน้ำ. (2555). **การบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน ในอำเภอลองหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- จรุช ขจรแย้ม. (2553). **การบริหารโรงเรียนแก่นนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- รดา ธรรมพูนพิสัย. (2556). สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นราชวิชาว. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา).
- ราชกิจจานุเบกษา. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551.
_____. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553.
_____. (2546). พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546.
- ลาวัญย์ ปักโกทะสัง. (2557). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์).
- วิมล จันทราศรี. (2553). แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร).
- ศรียา นิยมธรรม. (2546). การศึกษาพิเศษโครงการสาธิตการศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ศิริยุพา พูลสุวรรณ. (2545). การติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สมพร หวานเสร็จ. (2543). การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สชาสิริ วัชรานุกษ์. (2557). สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดสงขลา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา).
- สถาบันราชานุกูล. (2557). แนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงสร้างซีทสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎหมายกำหนดลักษณะและวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ.2550. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). แผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560-2564). กรุงเทพฯ: สำนักบริหารฯ.
- อุบล เพียรพิทักษ์. (2548). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัด ฉะเชิงเทราเขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์).
- อุบล เล่นวารี. (2542). การบริหารและการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม. กรุงเทพฯ: ไร่ไทย เพรส.
- อุไรวรรณ ทานนท์. (2556). การศึกษาการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารวมเขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- Miller, M. J. (2000). **A Descriptive Study of the High School Administration in the Implementation of Inclusive Education for Disabled Students.** (Dissertation Abstracts International).
- Mize, J. C. (1984). **A Study of Skill Needed by South Carolina Principals to Administrator Program for Child Handicapped Student.** Carolina: University of South Carolina.
- Riedel, P. B. (1991). **An investigation and analysis of educator perceptions of mainstreaming mildly handicapped students in grade 5-9 in Randomly Selected Urban and Rural School Divisions in Virginia Public Schools.** (Dissertation Abstract International, DAI-4, 1164).

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ดร.สุกัญญา บุญศรี อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ดร.ลินัฐภา กุญชรินทร์ อาจารย์ประจำสาขาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. ดร.อิทธิคุณ สิ้นธนาปัญญา ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบางเขน (ไว้ศาลีอนุสรณ์)
5. ดร.นระงษ์ ชาวเพชร ผู้อำนวยการ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕
ที่ ศธ ๐๕๓๔.๐๖ / ๗๙๙/๗๒ ๒ วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๑
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์

ด้วย นายอนุวรรณ ช่างหล่อ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารการจัดการเรียนโดยใช้โครงสร้าง (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้
ให้แก่ นายอนุวรรณ ช่างหล่อ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชยามนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครูคณาจารย์ผู้สอน สถาบันการศึกษา โทร. ๐๒ ๕๑๙ ๗๒๐๕
ที่ ศธ ๐๕๓๗๘.๐๒ / ๓๙๗๙.๒ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอยื่นเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุกัญญา บุญศรี

ด้วย นายอนุวรรตน์ ช่างหล่อ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาการบริหารการศึกษา คณะครูคณาจารย์ผู้สอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารการจัดการเรียนโดยใช้โครงสร้าง (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับศึกษาปทุมธานี เขต ๓ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครูคณาจารย์ผู้สอนพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้
ให้แก่ นายอนุวรรตน์ ช่างหล่อ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนันต์ นิตย์ผล)
คณบดีคณะครูคณาจารย์ผู้สอน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๔
ที่ ศธ ๐๕๓๘.๐๒ / ศษสว.๓.๒ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๓
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ณัฐภา กุญชรินทร์

ด้วย นายอนุวรรตน์ ช่างหล่อ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาการบริหารการศึกษา คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารการจัดการเรียนโดยใช้โครงสร้าง (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๓ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณี คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าวพร้อม
ให้แก่ นายอนุวรรตน์ ช่างหล่อ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิมิตต์)
คณบดีคณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม

ที่ ศบ ๐๕๓๕.๐๒/ ๑๑๙๖๓

คณะกรรมการผู้ค้ำจุน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ศร.อธิคุณ สันธนาปัญญา
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเครื่องมือวิจัย

เนื่องด้วย นายอนุวรรณ์ ช่างหล่อ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารจัดการเรียนโดยใช้โครงสร้าง (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๓ โดยมี ศร.ชัยวัฒน์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณีนี้ คณะผู้ค้ำจุนพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย ให้แก่ นายอนุวรรณ์ ช่างหล่อ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๙๙ ๕๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๙๙ ๕๒๐๘

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๐๖/ ๑๑๕๖/๖.๑

คณะศุภศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๐๔ หมู่ ๓ ต.คลองเตย อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๕๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ณรงค์ ชาวเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเครื่องมือวิจัย

เนื่องด้วย นายอนุวรรคน ข้างหลัง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศุภศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารการจัดการเรียนโดยใช้โครงสร้าง (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบบศึกษาระดับปริญญาตรี เขต ๓ โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มีนคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศุภศาสตรบัณฑิตพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย ให้แก่ นายอนุวรรคน ข้างหลัง เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นและตอบกลับ จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิปภัสร์ นิมิตต์)
คณบดีคณะศุภศาสตรบัณฑิต

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๕๙ ๓๖๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๕๙ ๓๖๐๙

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง การบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

2. มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียน

3. โปรดตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริงและครบทุกข้อ การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใด ผู้วิจัยขอสัญญาว่าจะไม่นำผลการของท่านมาเปิดเผยโดยผู้วิจัยจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

4. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน จำนวน 7 หน้า ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)

ขอขอบพระคุณในความกรุณาอย่างสูง

นายอนุวรรตน์ ช่างหล่อ

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์ ที่ตรงกับความเป็นจริง หรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ระดับการศึกษา

ปริญญาเอก

ปริญญาโท

ปริญญาตรี

ต่ำกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม (ประสบการณ์ 6 เดือนขึ้นไป นับเป็น 1 ปี)

ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมมากกว่า 10 ปี

ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 5 – 10 ปี

ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมน้อยกว่า 5 ปี

4. ขนาดโรงเรียน

ขนาดใหญ่พิเศษ (นักเรียนตั้งแต่ 1,501 คน ขึ้นไป)

ขนาดใหญ่ (นักเรียนตั้งแต่ 601 – 1,500 คน)

ขนาดกลาง (นักเรียนตั้งแต่ 121 – 600 คน)

ขนาดเล็ก (นักเรียนน้อยกว่า 120 คน)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)

คำชี้แจง โปรดอ่านรายละเอียดกระบวนการบริหารจัดการเรียนร่วมต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่าโรงเรียนของท่านมีการปฏิบัติหรือไม่ และถ้ามี มีการปฏิบัติจริงในระดับใด ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติเป็นประจำ
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติบางครั้ง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยครั้ง/แทบจะไม่ปฏิบัติ

ข้อ ที่	การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	การปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ				
		มี	ไม่มี	5	4	3	2	1
1	ด้านนักเรียน (S-Student) จัดปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อสร้างเจตคติที่ดีร่วมกัน ระหว่างนักเรียนพิการเรียนร่วมและนักเรียนปกติ							
2	จัดให้นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติในชั้น เรียนอย่างเหมาะสม โดยมีระดับความสามารถ ใกล้เคียงกับนักเรียนปกติ							
3	เตรียมความพร้อมในด้านวิชาการสำหรับนักเรียน พิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ							
4	เตรียมความพร้อมในด้านอารมณ์สำหรับนักเรียน พิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ							
5	เตรียมความพร้อมในด้านสังคมสำหรับนักเรียนพิการ เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ							
6	เตรียมความพร้อมในด้านการช่วยเหลือตนเองใน กิจวัตรประจำวัน ให้สามารถอยู่ร่วมกับนักเรียนปกติ ได้อย่างปกติสุข							

ข้อที่	การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	การปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ				
		มี	ไม่มี	5	4	3	2	1
7	เตรียมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ของนักเรียนพิการเรียนร่วม							
8	เตรียมความพร้อมนักเรียนปกติให้มีความเข้าใจ มี ความคิดที่ดี ยอมรับความสามารถ และให้ความ ช่วยเหลือแก่นักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างถูกวิธี							
9	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริม ให้นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ทำกิจกรรมร่วมกัน							
10	ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองมีการประชุมวางแผนร่วมกัน ในการเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ							
11	ด้านสภาพแวดล้อม ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ชุมชน ผู้ปกครอง มีส่วนร่วม กำหนดนโยบาย และร่วมมือ ในการจัดการเรียนร่วม							
12	คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายผู้รับผิดชอบ ในการดำเนินงานอย่างชัดเจน							
13	จัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนให้เหมาะสมต่อ การจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น สนามเด็กเล่น สวนหย่อม ฯลฯ							
14	ปรับปรุงห้องน้ำ ห้องส้วม ให้เพียงพอและเหมาะสม กับความพิการของนักเรียนพิการเรียนร่วม พร้อมมีป้ายสัญลักษณ์บ่งบอกอย่างชัดเจน							
15	ทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นในอาคารเรียนอาคารประกอบ							

ข้อที่	การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	การปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ				
		มี	ไม่มี	5	4	3	2	1
16	จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น มุมพักผ่อน ป้ายเตือนต่าง ๆ มุมอ่านหนังสือ							
17	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนพิการเรียนร่วมสามารถเรียนร่วมในชั้นปกติทั่วไปให้มากที่สุด							
18	ให้ความรู้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นในโรงเรียน เข้าใจและยอมรับนักเรียนพิการเรียนร่วม							
19	แต่งตั้ง ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนพิการเป็นคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียน							
20	ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วม							
21	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ปรับหลักสูตรที่เอื้อในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม							
22	ประชุมผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้องและจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)							
23	จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)							
24	จัดทำแผนการสอนและประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนพิการเรียนร่วม							
25	ใช้เทคนิคการสอนกับนักเรียนพิการเรียนร่วมได้แก่ 1)การวิเคราะห์งาน 2)การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน 3) ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน							
26	รายงานความก้าวหน้าของนักเรียนและปรับ IEP ปีละอย่างน้อย 2 ครั้ง							

ข้อ ที่	การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	การปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ				
		มี	ไม่มี	5	4	3	2	1
27	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานที่ เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมสามารถร่วมกิจกรรมกับนักเรียนปกติได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ							
28	ตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ การจัดการเรียนร่วม							
29	จำแนก คัดแยกนักเรียนพิการเรียนร่วม และส่งต่อนักเรียนพิการเรียนร่วมเข้ารับการศึกษิตตามความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล							
30	จัดตารางให้บริการสอนเสริมที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนพิการเรียนร่วม							
31	ด้านเครื่องมือ กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ในการจัดการเรียนร่วมที่ชัดเจนให้เป็นแนวทางการดำเนินการจัดการเรียนร่วม							
32	จัดสรรงบประมาณ ในการจัดการเรียนร่วม ให้เป็นการเฉพาะ มีการจัดทำบัญชี การตรวจสอบ และการวิเคราะห์งบประมาณที่ชัดเจน							
33	จัดทำแผนการสื่อสาร การประสานงานกับบุคคลอื่น การประสานงานกับผู้ปกครอง การประสานงานกับนักวิชาชีพหรือผู้เชี่ยวชาญ							
34	จัดทำแผน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมที่สอดคล้องและเป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ							
35	นำเทคโนโลยีที่คนพิการใช้ เข้ามาช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วม สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข							

ข้อ ที่	การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	การปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ				
		มี	ไม่มี	5	4	3	2	1
36	นำสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ อุปกรณ์ เครื่องมือ โครงสร้างสถาปัตยกรรม(ทางลาดเอียง) สิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วม ได้รับการศึกษาโดยสะดวก							
37	นำสื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา หรือเครื่องมือช่วยให้นักเรียนพิการ เรียนร่วมเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เกิดความเข้าใจดีขึ้นและรวดเร็ว							
38	จัดให้มีการบริการต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษา ของนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น การสอนเสริม การผลิตสื่อการเรียนการสอน							
39	จัดทำหลักสูตร ตำรา หรือการให้ความรู้ ในรูปแบบอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียน ร่วม							
40	ให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ สำหรับนักเรียนพิการ เรียนร่วม เช่น การฝึกอบรมอาชีพ การแนะแนวทาง การศึกษาและการประกอบอาชีพ							

ขอบพระคุณอย่างสูง

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรีเขต 1

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร
ในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรีเขต 1 โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านนักเรียน (S-Student)
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)
4. ด้านเครื่องมือ (T-Tool)

การตอบแบบสัมภาษณ์นี้จะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใด ผู้วิจัยขอสัญญาว่าจะไม่นำ
ผลการของท่านมาเปิดเผยโดยผู้วิจัยจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งคำตอบของท่านจะเป็น
ประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....

วุฒิการศึกษา

สถานที่ทำงาน.....

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลการพิจารณาแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถาม
การบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

รายการข้อความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
ด้านนักเรียน (S-Student)							
1. จัดปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อสร้างเจตคติ ที่ดีร่วมกันระหว่างนักเรียนพิการเรียน ร่วมและนักเรียนปกติ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. จัดให้นักเรียนพิการเรียนร่วมกับ นักเรียนปกติในชั้นเรียนอย่างเหมาะสม และมีระดับความสามารถใกล้เคียงกับ นักเรียนปกติ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. การเตรียมความพร้อมในด้านวิชาการ สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมกับ นักเรียนปกติ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
4. การเตรียมความพร้อมในด้านอารมณ์ สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมกับ นักเรียนปกติ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. การเตรียมความพร้อมในด้านสังคม สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมกับ นักเรียนปกติ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
6. การเตรียมความพร้อมในด้านการ ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ให้สามารถอยู่ร่วมกับนักเรียนปกติได้ อย่างปกติสุข	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการข้อความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
7. การเตรียมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของนักเรียนพิการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
8. เตรียมความพร้อมนักเรียนปกติให้มีความเข้าใจ มีความคิดที่ดี ยอมรับความสามารถและให้ความช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างถูกวิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองมีการประชุมวางแผนร่วมกันในการเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)							
11. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ชุมชน ผู้ปกครองมีส่วนร่วม กำหนดนโยบาย และร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
12. คำสั่งและแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานอย่างชัดเจน	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
13. การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น สนามเด็กเล่น สวนหย่อม ฯลฯ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการข้อความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
14. ปรับปรุงห้องน้ำ ห้องส้วม ให้ เพียงพอและเหมาะสมกับความพิการ ของนักเรียนพิการเรียนร่วมพร้อมมีป้าย สัญลักษณ์บ่งบอกอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15. ทางลาดเอียงสำหรับนักเรียน บกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็น ในอาคารเรียนอาคารประกอบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน ให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น มุมพักผ่อน ป้ายเตือนต่างๆ มุมอ่าน หนังสือ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ นักเรียนพิการเรียนร่วมได้รับการเรียน ร่วมในชั้นปกติทั่วไปให้มากที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18. ให้ความรู้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องใน สภาพแวดล้อมของเด็กได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นใน โรงเรียน เข้าใจและยอมรับนักเรียนพิการ เรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการ เรียนร่วมประจำโรงเรียน	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
20. กำหนดนโยบายในการจัดการ เรียนร่วม	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้

รายการข้อความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)							
21. ปรับหลักสูตรเพื่อเอื้อในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22. ประชุมผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้องและจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
23. จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
24. จัดทำแผนการสอนและประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25. ใช้เทคนิคการสอนกับนักเรียนพิการเรียนร่วมมี 3 เทคนิค คือ 1) การวิเคราะห์งาน 2) การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน 3) ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
26. รายงานความก้าวหน้าของนักเรียนและปรับ IEP ปีละอย่างน้อย 2 ครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานที่ เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมเข้าร่วมกับนักเรียนปกติเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
28. ตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29. จำแนก คัดแยกนักเรียนพิการเรียนร่วม และส่งต่อนักเรียนพิการเรียนร่วมเข้ารับการศึกษาตามความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล ให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการข้อความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
30. จัดตารางให้บริการสอนเสริมที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนพิการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านเครื่องมือ (T-Tool)							
31. กำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ พันธกิจในการจัดการเรียนร่วมที่ชัดเจนให้เป็นแนวทางการดำเนินการจัดการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
32. การจัดสรรงบประมาณ ในการจัดการเรียนร่วมให้เป็นการเฉพาะ มีการจัดทำบัญชี การตรวจสอบ และการวิเคราะห์งบประมาณที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
33. จัดทำแผนการสื่อสาร การประสานงานกับบุคคลอื่น การประสานงานกับผู้ปกครอง การประสานงานกับนักวิชาชีพหรือผู้เชี่ยวชาญ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
34. จัดทำแผน โครงการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ที่สอดคล้องและเป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35. นำเทคโนโลยีที่คนพิการใช้เข้ามาช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วม สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36. นำสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ อุปกรณ์เครื่องมือ โครงสร้างสถาปัตยกรรม (ทางลาดเอียง) สิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมได้รับการศึกษาโดยสะดวก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการข้อความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
37. นำสื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หรือ เครื่องมือช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วม เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เกิดความเข้าใจดีขึ้นและรวดเร็ว	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
38. จัดให้มีการบริการต่างๆ ที่ช่วย สนับสนุนการศึกษาของนักเรียนพิการ เรียนร่วม เช่น การสอนเสริมการผลิตสื่อ การเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
39. จัดทำหลักสูตร ตำรา หรือการให้ความรู้ในรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสมกับ นักเรียนพิการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
40. ให้ความช่วยเหลืออื่นๆ สำหรับ นักเรียนพิการเรียนร่วม เช่น การ ฝึกอบรมอาชีพ การแนะแนวทางการศึกษา และการประกอบอาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ผลการพิจารณาแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสัมภาษณ์
การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 1

รายการข้อความความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1. ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ด้านนักเรียนอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ด้านสภาพแวดล้อมอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ด้านเครื่องมืออย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล นายอนุวรรตน์ ช่างหล่อ
วัน เดือน ปีเกิด วันที่ 30 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2523
ที่อยู่ บ้านเลขที่ 99 หมู่ 9 ตำบลบึงแก้ว อำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี
การศึกษา
ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์
โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีเซรามิกส์ พ.ศ. 2546
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2551
ปริญญาตรี การบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี พ.ศ. 2555
ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ. 2562
ประสบการณ์ทำงาน
พ.ศ. 2557 - 2559 ครูผู้ช่วย โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี
พ.ศ. 2559 – ปัจจุบัน ครู คศ.1 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี
โทรศัพท์ 080-7570233
อีเมล anuwat.changlor@gmail.com